

THUYỀN AN

NGÀN NĂM CÒN ĐÓ

(*Tuyển Tập Thơ*)

Phật Tử: Diệp Hoàng Nga & Môn Đồ Pháp Quyển

Cúng Dường Ân Hành Năm Quý Tỵ (2013)

NGÀN NĂM CÒN ĐÓ
(Tuyển Tập Thơ)

**Biết rõ về đây mây vẫn trôi
Hằng sa năm tháng thoáng qua rồi.
Đêm nay gió mát trăng sao hiện
Phật tính tuyệt vời trong chính tôi.**

Nhà Thơ: Thuyền Ân

LỜI CẢN BẠCH

Kính Bạch Chư Tôn Đức!

Kính thưa quý thiện tri thức, quý đồng hương, đồng bào Phật tử

Thưa liệt quý vị! Hòa thượng: Thích Thuyền Ấn đã viên tịch cách đây 5 năm (2010). Hòa Thượng để lại rất nhiều bài thơ tuyệt tác hợp với tình đời ý đạo; hàm chứa đầy đạo lý làm cho người đọc, những người hay thưởng ngoạn thơ cảm thấy thích thú và an lạc. Ngài đã sáng tác rất nhiều năm, từ khi còn ở quê nhà cho đến lúc lưu lạc ra hải ngoại trải qua nhiều nơi khác nhau.

Đến nay, chúng tôi góp nhặt nhiều bài thơ của Ngài ở khắp mọi nơi từ những người Phật tử cho đến những người quen biết tuy chưa được đầy đủ lắm, nhưng vì thời gian trải quá lâu, nhiều Phật tử muốn phổ biến sớm, nên hôm nay chúng tôi trong môn đồ pháp quyến, quyết định ra tập thơ này để kỷ niệm một bậc Thầy suốt đời hy hiến cho Dân tộc và Đạo pháp. Trong nhiều năm Ngài đã hướng dẫn đàn hậu học, mà ngày nay rất nhiều cựu học Tăng ra lãnh đạo Giáo hội, cũng như những cựu sinh viên đứng ra gánh vác các công việc của Giáo hội và phục vụ cho xã hội khắp mọi miền trên thế giới.

Hôm nay, đầy đủ thiện duyên có Phật tử Diệp Hoàng Nga là đệ tử thân tín của Hòa Thượng đã về thăm quê và đem qua Hoa Kỳ được nhiều bài thơ của Ngài. Duyên lành, nay có đạo hữu phát tâm in tập thơ của Ngài (và mời các nghệ sĩ phổ nhạc và ngâm nhiều CD thơ) để kỷ niệm và kính thân tặng đến Chư Tôn Đức và quý đồng hương, nhất là môn đồ pháp quyến, trân giữ một tác phẩm của Thầy Tổ mình.

Nay cảm bạch:

Tỳ Kheo **Thích Nguyên Trí**

PHẦN 1: THƠ TỨ ĐỘNG TÂM

Nhà Thơ: Thuyền Ân

THÀNH ĐẠO BỒ ĐỀ

**Tu khổ hạnh sáu năm trong rừng vắng
Đức Thích Ca đến dưới cây Bồ đề
Ngôi an nhiên thiên định từng đêm về
Vô minh diệt nghiệp tiêu bừng tuệ giác.....**

**Đại bảo tháp Bồ Đề Đạo Tràng, nơi Đức Phật Thích Ca
đã ngồi thiền định suốt 49 ngày đêm mà chứng ngộ Phật quả.**

LÂM TỖ NI

Nhà Thơ: Thuyền Án

Nắng vàng tỏa cõi ta bà rực sáng
Lâm Tỳ Ni, Phật giáng thế hôm nay
Trần gian này dù nay đổi mai thay
Tâm bất động, đạo vàng thiêng bất diệt.

Nắng vàng tỏa, người trôi qua từng kiếp
Phật ra đời chỉ bến giác quay về
Trừ vô minh diệt nghiệp, hết điên mê
Trong trần thế Đức Phật là tối thắng.

Nắng vàng tỏa rừng cây xanh thanh vắng
Đức Thích Ca thành đạo quả bồ đề
Chúng sanh đang chịu khốn khổ nặng nề
Phật cứu thoát hết đau thương trần thế.

Nắng vàng tỏa đầu đây nghe tiếng kệ
Giọng trầm trầm chừ tăng tụng kinh màu
Giải thoát hương tỏa ý đạo thâm sâu
Tâm bát ngát, đạo vàng thiêng bát ngát.

Nắng vàng tỏa hương bay bay siêu thoát
Đêm đêm về trăng sáng sao lung linh
Đạo vàng thiêng giải thoát kiếp tử sinh
Khắp trần thế hướng quay về bến giác.

Nắng vàng tỏa không gian bát ngát
Đạo từ bi trí tuệ cứu trần gian
Chúng sinh cùng thâm pháp vi niết bàn
Trầm hương tỏa không gian ngời siêu thoát.

PHẬT ĐẢN VỀ

Nhà Thơ: Thuyền Án

Phật đản về hoa ngát hương
Trắng vàng tỏa sáng khắp mười phương
Nhu Lai xuất hiện nơi trần thế
Chúng đạo Bồ Đề thành Pháp vương.

Chúng đạo Bồ Đề độ thế nhân.
Tu theo pháp Phật hết phong trần
Vô minh, nghiệp hết, trần lao hết
Phật tánh ngộ rồi chứng pháp thân.

Phật tánh ngộ rồi tâm nở hoa
Từ bi cứu độ khắp Ta – bà
Người người an lạc nơi trần thế
Hoa nở khắp vườn chim hót ca.

Hoa nở khắp vườn tâm an nhiên
Vô minh nghiệp hết diệt oan khiên
Tham sân phiền não tiêu trừ sạch
Đau khổ hết rồi, hết đảo điên.

Đau khổ hết rồi hồn thanh thoi
Nắng vàng tỏa sáng khắp nơi nơi
Từ bi phủ ấm lòng nhân thế
Đức Phật giáng sinh quá tuyệt vời.

Đức Phật giáng sinh tâm đại bi
Cứu nhân độ thế diệt sân si
Từ bi hỷ xả trùm tất cả
Chúng đạo Bồ Đề khổ diệt đi.

THÁI TỬ XUẤT GIA

Nhà Thơ: Thuyền Án

Đêm hôm ấy lìa hoàng cung điện ngọc
Xa vợ con, cùng xa nặc ra đi
Vào rừng sâu lòng tràn ngập từ bi
Quyết tìm đạo cứu thế nhân thoát khổ.

Từng đêm vắng ưu tư khó thổ lộ
Nhân loại đang chịu khổ muôn bề
Nào sinh, già, bệnh, chết, ái biệt ly
Đau thương lắm! Nỗi nề chua xót lắm!

Thái tử nghĩ ta phải vào rừng vắng
Tìm đạo màu để cứu khổ chúng sinh
Để thế gian giải thoát kiếp điêu linh
Để nhân loại yêu thương nhau giác ngộ.

Yêu nhân loại thì ngai vàng phải bỏ
Ân sinh thành tình nghĩa nặng thiết tha
Lìa phụ vương lòng nghe thấy xót xa
Xin tạm biệt, khi đạo thành tái ngộ.

Chúng sinh khổ chịu đau thương vô số
Khổ thế nhân thúc giục ngài xuất gia
Xa vợ con, xa luôn cả người cha
Đau thương lắm nhưng phải đành bái biệt!

Chí Thái tử một khi Ngài đã quyết
Đạo vàng thiêng trước mắt phải lên đường
Lòng từ bi chúng sinh khổ xót thương
Gọi Xa Nặc ra đi tìm đạo cả.

THÀNH ĐẠO BỒ ĐỀ*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Tu khô hạnh sáu năm trong rừng vắng
Đức Thích Ca đến dưới cây Bồ đề
Ngồi an nhiên thiền định từng đêm về
Vô minh diệt nghiệp tiêu bùng tuệ giác.

Ma quân đến dụ phá bằng hoan lạc
Bằng đủ trò yêu quái trong đêm khuya
Khi sao mai ngời sáng đã hiện về
Bồ đề đạo Đức Thích Ca chứng ngộ.

Ngồi tuệ giác chân tâm bùng hiển lộ
Thấy rõ ràng vạn pháp tương quan sinh
Cái này sinh thì cái khác hiện hình
Pháp này diệt tất pháp kia phải diệt.

Nhân với quả tương quan sinh nên biết
Nhân không gây, quả không thể hiện bày
Biết thương nhau từ bi sống hằng ngày
Khổ quả diệt, phước lành ngày tăng trưởng.

Người giác ngộ bồ đề tâm nuôi dưỡng
Đức Thích Ca vườn Lộc Uyển Ngài sang
Tứ đế truyền ngời tỏa ánh đạo vàng
Năm bạn hữu Kiều Trần Như chứng đạo.

Trăng không thấy dung ngón tay chỉ bảo
Phải lên thuyền mới vượt khỏi bến mê
Đạo Bồ Đề chỉ người bờ giác về
Biết giác ngộ thì tâm ngời siêu thoát.

RỪNG TA LA*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Đêm thanh vắng Đức Thế Tôn nằm nghỉ
Lòng an nhiên thanh tịnh trong rừng thiêng
Đệ tử về người vô lượng vô biên
Nức nở khóc xin Ngài đừng diệt độ.

Trùng trùng đến, lớp lớp người vô số
Rừng Ta La tràn ngập cả biển người
Cùng dâng lên Đức Phật những hoa tươi
Lòng thành kính cầu xin Ngài trụ thế.

Bên Đức Phật, A – nan ngồi rơi lệ
Làm sao đây thỉnh Phật ở lại đời
Nghe bơ vơ, nghe não ruột chơi vơi
Nức nở khóc, người người nức nở khóc.

Thiếu Đức Phật chúng con nghe cô độc
Nhu thể nhân thiếu mất ánh trăng vàng
Đạo Như Lai, đạo giải thoát trần gian
Cứu nhân loại thoát ly vòng đau khổ.

Đức Phật dạy con phải tự độ
Thường ngày đêm y giới luật tu hành
Tham nhiệm rời, giải thoát như trăng thanh
Y pháp Phật tu hành tất giác ngộ.

Vô minh diệt, nghiệp tiêu, chân tâm lộ
Đạo Bồ Đề thành tựu ngay nơi đây
Ta đến đây, thành Phật tại chốn này
Pháp như vậy đạo vàng thiêng như vậy.

PHẦN 2: CUNG ĐÀN DƯỚI TRĂNG*Nhà Thơ: Thuyền Ân***CUNG ĐÀN DƯỚI TRĂNG**

Trăng đẹp quá ta gọi mời dĩ vãng
 Quay về đây để sống lại hôm xưa
 Tỳ bà đâu cung đàn ấy quên chưa?
 Trăng vời vợi âm ba đầy thơ mộng.

Trăng đẹp quá cho hồn ta sức sống
 Lâng lâng bay trong thế giới âm thanh
 Đàn mộng mơ hay mơ mộng là Anh
 Hồn mộng ấy ta làm sao quên được.

Bá Nha hỏi người là người tốt phước
 Có Tử Kỳ hạnh ngộ với cung đàn
 Trầm hương bay trên sông nhạc ngân vang
 Chung thưởng thức sau cung đàn diễm ảo.

Trăng hồn mộng âm ba đàn trên bảo
 Tìm không ra nhạc khúc lạc nơi đâu
 Trông trăng thanh với sương lạnh đêm thâu
 Hồn cô độc cung đàn xưa đã mất!....

TRĂNG SÁNG (1)*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Vừa tỉnh mộng nhìn ngoài trăng sáng
Kiếp xưa đâu? Thấp thoáng bóng hình ai
Hiện về đây, hay từ chốn dạ đài
Ôi dĩ vãng nghìn thu trăng vẫn sáng.

Mộng hay thực, trần gian còn nguyên đó
Tỉnh hay mê, tâm vương bận làm gì?
Nhu người xưa, lòng hẳn muốn ra đi
Vì đạo nghiệp hiến mình cùng sương gió.

Thoáng một kiếp, trăm năm buồn hệ lụy
Thênh thang đi nối theo gót người xưa
Quên gian truân, quên trọn cả nắng mưa
Hồn thiêng đạo thấm sâu vào xương tủy.

Núi hùng vĩ luyện chí cho hùng vĩ
Đốt lửa lòng thắp sáng đạo vàng thiêng
Ngàn muôn đời chánh pháp vững triền miên
Nhìn trắng sáng vọng trời nung chí.

Đừng nao núng ma quân phải tan vỡ
Hăng say lên đoàn kết chung một lòng
Ánh từ quang tỏa chiếu khắp non sông
Xây đạo nghiệp mãi sáng ngời muôn thừa.

Bằng chánh pháp ta xây dựng chánh pháp
Đừng ngửa nghiêng nô lệ bóng ma quân
Kiếp kiếp luôn theo Từ Phụ Năng Nhân
Trượng phu ấy chí xuất trần siêu thoát.

TRĂNG SÁNG (2)*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Năm tháng qua rồi trăng sáng lên
Không gian lỏng lộng hồn mộng mênh
Xuân về thay áo muôn hoa nở
Ai đứng nhìn trăng, trăng nghiêng nghiêng.

Ta đứng bên đồi say ngắm trăng
Bao la sáng chói ngọn thiên đăng
Lá vàng lác đác rơi rừng vắng
Phật quả viên thành mộng chúng tăng.

Một sáng lạnh lùng đầy gió sương
Đâu đây tiếng sáo vọng quê hương
Xa xuôi vời vợi hồn dân tộc
Mẹ chết lâu rồi con nhớ thương.

Nhớ thương đồng vọng khắp không gian
Chim chóc hát ca với gió ngàn
Đâu đó thiên sư đang tĩnh tọa
Đề hồn trầm lắng vọng mênh mang.

Đêm vắng trời trong trăng hiện về
Trần gian mang nặng kiếp điên mê
Tử sinh đốt cháy tan từng kiếp
Biển khổ nổi chìm nghe chán chê.

Tĩnh lặng vắng yên tâm hư không
Trùng trùng sóng vỗ biển mênh mông
Chân như một thể dung tất cả
Trăng sáng khắp rừng, khắp núi sông.

CUNG ĐÀN DƯỚI TRĂNG*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Trăng đẹp quá ta gọi mời dĩ vãng
Quay về đây để sống lại hôm xưa
Tỳ bà đâu cung đàn ấy quên chưa?
Trăng vời vợi âm ba đầy thơ mộng.

Trăng đẹp quá cho hồn ta sức sống
Lâng lâng bay trong thế giới âm thanh
Đàn mộng mơ hay mơ mộng là Anh
Hồn mộng ấy ta làm sao quên được.

Bá Nha hỏi, ngươi là người tốt phước
Có Tử Kỳ hạnh ngộ với cung đàn
Trầm hương bay trên sông nhạc ngân vang
Chung thưởng thức sau cung đàn diễm ảo.

Trăng hồn mộng âm ba đàn trên bảo
Tìm không ra nhạc khúc lạc nơi đâu
Trông trăng thanh với sương lạnh đêm thâu
Hồn cô độc cung đàn xưa đã mất!

Chấp tay lại tâm niệm “Nam – mô Phật”
Nguyện linh hồn người xưa ấy siêu thăng
Xin gửi theo cây đàn với ánh trăng
Để sáng tác nhạc tuyệt vời siêu thoát.

Ai cảm được Đức Quán Âm Bồ Tát
Dạy cho Anh huyền diệu của pháp âm
Để nhạc Anh ngợi bản thể chân tâm
Vạn pháp vốn thường viên dung đồng nhất.

TRĂNG NGHIÊNG NGHIÊNG*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Mặc gian khổ vùng lên mà tiến tới
Nuốt đắng cay để xây dựng tương lai
Ta kiên gan đập nát hết chông gai
Nắng vàng đẹp sáng ngời khắp vũ trụ.

Khi đêm đến trăng về, trần thế ngủ
Ta gói đầu gọt đá đọc sách xưa
Đọc bao nhiêu vẫn thấy thiếu chưa vừa
Văn hóa đẹp chứa đầy nhiều tư tưởng.

Những mê tởm thoát ly không dính vương
Trăng sáng ngời nhẹ nhẹ mà mệnh mang
Sao lung linh vời vợi khắp không gian
Gió mát dịu mây trắng bay thơ mộng.

Núi hung vĩ trời xanh và biển rộng
Ngại ngùng gì không xây đẹp trần gian
Để thế nhân sống hạnh phúc bình an
Mộng và thực, chính sống toàn là nước.

Đòi siêu thoát “sắc không” đừng chấp trước
Lướt mà đi bờ giải thoát ta về
Rời xa ngay mọi nghiệp chướng điên mê
Vô minh hết trắng chân như hoạt hiện.

Tâm thanh tịnh mãi thường hằng bất biến
Như hư không trùm vũ trụ bao la
Trăng nghiêng nghiêng gối núi ngủ xa xa
Gà gáy sáng mặt trời đang thức dậy.

TRĂNG NGỦ

Nhà Thơ: Thuyền Ân

Trăng gói trường sơn trăng ngủ yên
Buông quên sâu muện, rủ oan khiên
Trời xanh vui đón vùng mây trắng
Ngơ ngác nai vàng bên suối tiên.

Vun vút thời gian năm tháng trôi
Tử sinh mấy độ kiếp luân hồi
Đa mang thế sự vinh cùng nhục
Mộng ảo phù vân tan hết rồi.

Lững thững ta đi ngắm núi rừng
Suối rên mỗi gói ai dừng chân
Nơi đây yên vắng trăng ngồi sáng
Một thoáng nghĩ về các thánh nhân.

Thanh thảo ta ngồi ngắm biển khơi
Trùng dương sóng vỗ khắp nơi nơi
Thuyền ai lướt gió xa khơi ấy
Đêm vắng trăng nằm trắng nghỉ ngơi.

Từ độ luân hồi tỏa khói sương
Tử sinh phiêu bạt khắp ngàn phương
Đau thương bóp chết hồn siêu thoát
Khắc khoải bơ vơ trên đại dương.

Trăng sáng mênh mang ngập biển đông
Đêm khuya thanh vắng tịnh hư không
Tâm tư lắng dịu quên trần thế
Phật đạo sáng ngời khắp núi sông.

ÁNH TRĂNG VÀNG*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Trong đêm vắng ánh trăng vàng tỏa sáng
Vũ trụ ngời không gian rộng bao la
Trên biển khơi cánh buồm nhỏ xa xa
Ai ngời đó ngắm trăng vàng lộng gió.

Con nai đứng nhìn trăng mờm nhai cỏ
Dáng thơ ngay ngợ ngác đi trong đêm
Bên suối mơ nai ngắm ánh trăng êm
Thả cỏ mướt thả hồn nai vàng ngủ.

Cạnh giòng suối ai ngời nhìn vũ trụ
Lòng suy tư vạn vật có hay không?
Thân phận người vũng vầy với tang bồng
Khi tắc thở chỉ hai bàn tay trắng.

Những dung tướng mơ hiên ngang chiến thắng
Đem máu xương quyết xây đắp non sông
Dựng cơ đồ với chí khí hào hùng
Một buổi sáng thấy mình già tóc bạc.

Nghe thắm thía hồn suy tư khao khát
Tuổi về già mái tóc đã đầy sương
Mộng ước nhiều lòng còn nặng vấn vương
Thấm mỗi mệt chân trời siêu thoát.

Trăng vàng tỏa lá vàng rơi lác đác
Lòng vắng yên, trần thế mộng hư không
Mái chùa xưa ngòi dựa gốc cây Tòng
Hồn thanh thản, thặng trầm buông quên hết.

ĐÊM VẮNG*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Từng đêm vắng ánh trăng vàng tỏa sáng
Tâm lắng yên trầm mặc ngồi suy tư
Vũ trụ này bản thể là chân như
Tất cả pháp vốn không sinh không diệt.

Từng giây phút trôi qua rồi từng kiếp
Từng sát na gói trọn cả thiên thu
Vũ trụ, trăng sao, sấm chớp, sương mù
Tất cả pháp điều nhất như bình đẳng.

Tâm thường trụ, chân tâm là tối thắng
Đêm đêm về thiên tọa dưới trăng sao
Đốt vô – minh mở cửa bước vào
Khắp pháp giới trăng sao cười đầu đó.

Ta nhìn thấy nắng vàng vui hứng gió
Chim reo ca với suối đẹp rừng thiêng
Vô minh tan nên tiêu hết đảo điên
Hồn thanh thản ngắm trăng vàng bát ngát.

Suối Cam lộ biển từ bi tắm mát
Vòi vọi đâu đây thơm ngát hương hoa
Dâng cúng mười phương chư Phật hằng sa
Nguyện pháp giới chúng sanh điều thành Phật.

Núi Hy Mã vút lên cao chát ngát
Trắng quanh năm tuyết phủ nắng bốc sương
Xa xa kia là bát ngát trùng dương
Nắng vàng đẹp tỏa ngời khắp nhân thế.

GIÓ LỘNG TRĂNG SAO

Nhà Thơ: Thuyền Án

Có thì gió lộng trăng sao
Không thì tự tại ra vào hư không
Nghe như sóng dậy biển đông
Nghe như vụ trụ hòa đồng chân như.

Bản lai không thực, không hư
Chân tâm không thiếu không dư chút nào.
Rời xa phiền trần lao
Vô minh đốt nát đi vào tử sinh.

Từ bi cứu độ hữu tình
Quyết tâm trút bỏ điều linh luân hồi
Niết bàn xuất hiện đây rồi
Tức thân thành Phật tỏa ngời hào quang.

Phật, Tâm bát ngát mênh mang
Chúng sinh đạt tới ngang hàng như nhau
Thời gian không trước không sau
Không gian vô hạn biết đâu bến bờ.

Chân tâm khai ngộ bất ngờ
Thì ra bến giác bây giờ là đây
Chân như toàn vũ trụ này
Sóng tức là nước ngay đây Bồ Đề.

Bản nhiên không ngộ, không mê
Không sinh, không tử, không hề oán thân
Chúng sinh bình đẳng muôn phần
Phật, Tâm là một không gần không xa.

ÁNH TRĂNG VÀNG LINH THỨU*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Trăng Linh Thứu ánh trăng vàng giác ngộ
Trăng tỏa ngời đạo giải thoát nhiệm mầu
Đạo là tâm, Đạo bát ngát thâm sâu
Đạo xuất phát từ mười phương chư Phật.

Trăng Linh Thứu ánh trăng vàng đẹp nhất
Trăng lung linh tỏa sáng khắp ngàn phương
Trong đêm khuya soi tỏ vạn nẻo đường
Để nhân loại ven theo về bến giác.

Trăng Linh Thứu giúp người thôi lầm lạc
Đạo Như Lai khai ngộ trọn tánh linh
Phá vô minh chứng nhập Phật tâm mình
Giải thoát hết vạn khổ đau sinh tử.

Trăng Linh Thứu trăng lành voi hung dữ
Trương thân nhau sống hỷ xả từ bi
Đạo nhiệm màu tu diệt tham sân si
Nhân loại sống trong an vui hạnh phúc.

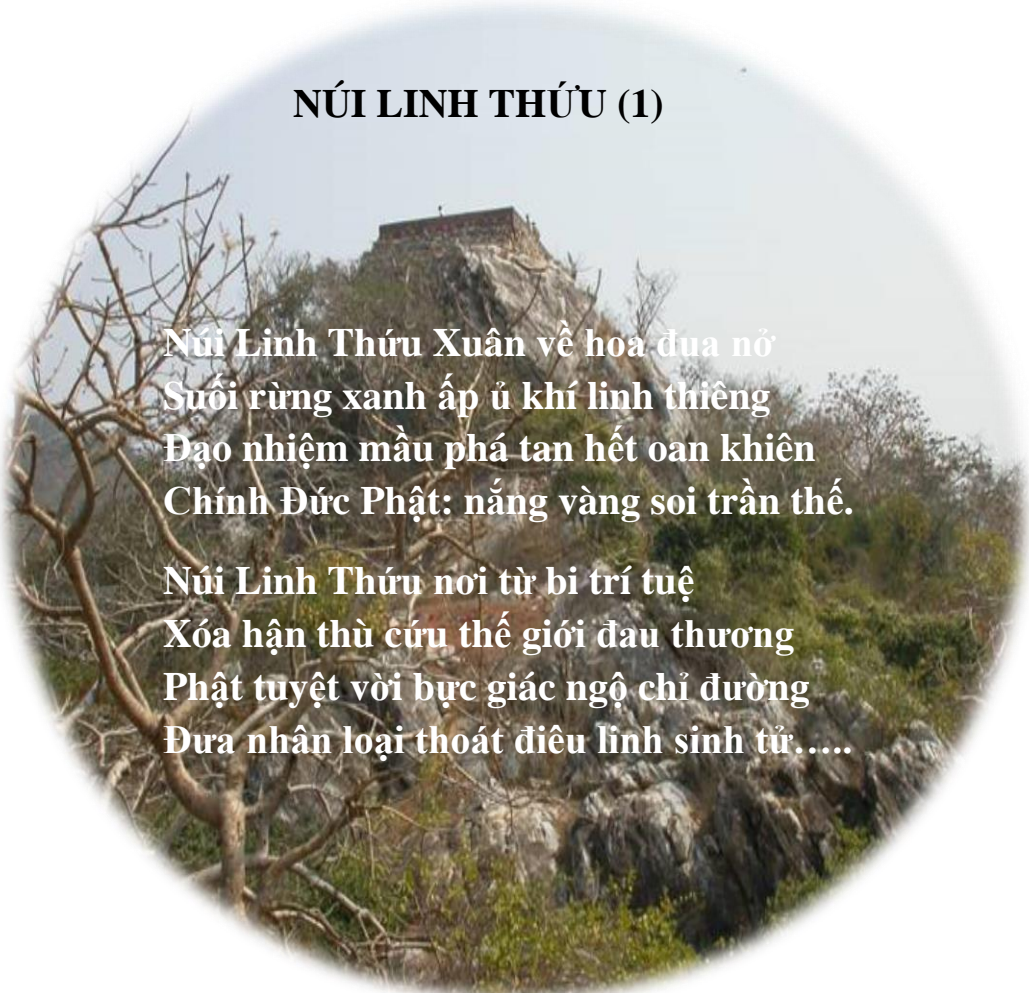
Trăng Linh Thứu trăng viên minh thoát tục
Thánh Tăng xưa tĩnh tọa dưới ánh trăng
Trăng linh thiêng trở thành ngọn hải đăng
Giúp nhân loại thôi lạc loài viễn xứ.

Trăng Linh Thứu tỏa ngời từ quá khứ
Mãi sáng soi trong nhân thế ngàn sau
Ánh từ quang trừ sạch vạ khổ đau
Trăng Linh Thứu ánh trăng vàng bất diệt.

PHẦN 3: NÚI LINH THỨU

Nhà Thơ: Thuyền Ân

NÚI LINH THỨU (1)

Núi Linh Thứu Xuân về hoa đua nở
Suối rừng xanh ấp ủ khí linh thiêng
Đạo nhiệm màu phá tan hết oan khiên
Chính Đức Phật: nắng vàng soi trần thế.

Núi Linh Thứu nơi từ bi trí tuệ
Xóa hận thù cứu thế giới đau thương
Phật tuyệt vời bậc giác ngộ chỉ đường
Đưa nhân loại thoát điêu linh sinh tử.....

NÚI LINH THỨU (1)*Nhà Thơ: Thuyền Ấn*

Núi Linh Thứu Xuân về hoa đua nở
Suối rừng xanh ấp ủ khí linh thiêng
Đạo nhiệm mầu phá tan hết oan khiên
Chính Đức Phật: nắng vàng soi trần thế.

Núi Linh Thứu nơi từ bi trí tuệ
Xóa hận thù cứu thế giới đau thương
Phật tuyệt vời bậc giác ngộ chỉ đường
Đưa nhân loại thoát điều linh sinh tử.

Núi Linh Thứu lắng bạo tàn hung dữ
Phá vô minh trừ sạch tham sân si
Chỉ người tu tám chánh đạo huyền vi
Để giải thoát mọi đau thương hệ lụy.

Núi Linh Thứu là đất lành tuyệt mỹ
Xuân trở về hoa lá nở xinh tươi
Phật từ bi như thoáng hé môi cười
Cứu nhân loại thoát ly tam giới khổ.

Núi Linh Thứu chính đây là bến đỗ
Nơi Phật từng thuyết pháp độ chúng sinh
Đêm đêm về trăng sao sáng lung linh
Là đất Phật phát huy tâm bất động.

Núi Linh Thứu Xuân muôn hoa thơ mộng
Gió ngàn phương lồng lộng khắp không gian
Soi sáng nhau đạo vi diệu niết bàn
Hồn siêu thoát trắng chân như bát ngát.

NÚI LINH THỨU (2)*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Núi Linh Thứu ánh trắng vàng tỏa sáng
Đức Thế Tôn đã từng sống nơi đây
Nắng vàng lên, trời xanh, mây trắng bay
Đỉnh núi đẹp Đức Thế Tôn thuyết pháp.

Nhiều năm tháng trước phong ba bão táp
Đỉnh núi cao vẫn đứng vững hiên ngang
Những cuông phong những ngoại chương hung tàn
Giáo pháp Phật vẫn truyền tràn thế giới.

Toàn nhân loại ngày nay đều biết tới.
Đạo Bồ Đề tỏa sáng khắp nhân gian
Lòng từ bi tươi đẹp hơn nắng vàng
Đang ấp ủ ấm cõi lòng nhân thế.

Chánh pháp Phật truyền qua bao thế hệ
Nhu nắng vàng tỏa sáng khắp mười phương
Đạo pháp Ngài bát ngát như đại dương
Dem hạnh phúc truyền tràn vào nhân loại.

Núi Linh Thứu nắng vàng tươi sáng mãi
Cho quần sinh tắm ấm nắng từ bi
Cho thế nhân diệt hết tham sân si
Cho nhân loại quên đi bao kiếp hận.

Chánh Pháp Phật mãi hoằng truyền vô tận
Để muôn loài hòa hợp không tương tranh
Để giúp nhau sống hạnh phúc an lành
Để thế giới tràn đầy muôn hạnh phúc.

GIẢI THOÁT*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Trôi lặn mãi trong điêu linh sinh tử
Xuôi về đây sáu kiếp luân hồi
Nhà lửa đang bóc cháy trước mặt rồi
Đừng chìm đắm say mê với đục lặc.

Ba cõi mộng nên tìm phương giải thoát
Vội mau lên rời khỏi kiếp điêu linh
Có ra gì thân già bệnh tử sinh
Đừng mê đắm, vương mang nhiều khốn khổ.

Phải thức tỉnh lo tìm phương tự độ
Pháp Phật tu để vượt khỏi ái hà
Trần gian này khổ lắm, mâu thoát ra
Người trí phải sớm quay về bờ giác.

Tu trí tuệ tu thiền định siêu thoát
Chí siêu phương, y giới luật hành trì
Thân tâm luôn ướp hỷ, xả, từ, bi
Quên trần thế, quên hận thù điên đảo.

Trút bỏ hết, nghiệp vô minh, phiền não
Giới đức tu tinh tiến biết thắng hoa
Ba cõi này ta khách tạm đi qua
Thân Cùng Tử tìm Phật mà nương tựa.

Đời bịnh khổ nên tìm phương cứu chữa
Đạo Bồ đề là đường sáng ta đi
Trần gian này đừng nên nuôi tiếc gì.
Buông bỏ hết ta tìm về bến giác.

SƯ TỬ*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Sư tử oai hùng trong rừng vắng
Muôn thú nghe đều bạt vía kinh hồn
Đức Thế Tôn truyền vi diệu pháp môn
Các ngoại đạo ta ma đều hoảng sợ.

Sư tử rống oai linh thú nín thở
Đức Pháp Vương trí bát nhã tuyệt vời
Đạo Bồ Đề truyền bá khắp nơi
Người tu đạo sống an vui hạnh phúc.

Sư tử rống rừng thiêng thú kinh phục
Đức Như Lai đạo Như – Thật ban truyền
Người qui đầu nhiều vô lượng vô biên
Chư thiên trọng khắp thế gian ngưỡng vọng.

Sư tử rống, Đức Phật tâm bất động
Ngài từ bi thương tất cả muôn loài
Cứu chúng sinh giải thoát kiếp trần ai
Hồn siêu thoát vui niết bàn tự tại.

Sư tử rống, Đức Phật thường đi lại
Vớ thú rừng vớ cạp gấu heo nai
Chúng đùa vui với Phật trong nắng mai
Sống với Phật chúng nghe hồn an lạc.

Sư tử rống, Phật nghe tâm siêu thoát
Thương muôn loài, thường cứu khổ chúng sinh
Đạo vàng thiêng tươi sáng như bình minh
Nắng vàng đẹp, Như Lai bất diệt.

ĐOÀN TỤ HOA ĐĂNG*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Vua Tịnh Phạn hay tin Phật thành đạo
Đi chu du thuyết pháp khắp nơi nơi
Truyền đạo màu giải thoát cho kiếp người
Từ bi tỏa như mặt trời chiếu sáng.

Vua hoan hỷ nhìn nắng mai quang đăng
Truyền sứ thần thỉnh Phật về vua thăm
Ca – Tỳ - La rục rờ hội hoa đăng
Mừng đón Phật muôn dân lòng hớn hở.

Hoa viên đẹp thắm tươi trăm hoa nở
Chim reo vui ca hát, hương thơm bay
Phật cùng vua mừng rỡ tay trong tay
Vào vườn ngự hân hoan ngày đoàn tụ.

Bà Di – Mẫu, Da Du cùng tham dự
Trong nắng vàng cơm sum họp gia đình
Mừng lễ rơi giọt nước mắt lung linh
Tan biến hết những thương đau xa cách.

Trong rừng vắng trải qua bao thử thách
Gốc Bồ Đề đạo giác ngộ quang minh
Tỏa sáng lên giải thoát kiếp tử sinh
Cứu muôn loại rời xa trầm luân khổ.

Trí tuệ phát thì vô minh tan vỡ
Từ bi tu thương cứu độ trần gian
Bình minh lên hoa nở đón nắng vàng
Thành Phật Đạo là tuyệt vời tối thắng.

TÂM BAO LA*Nhà Thơ: Thuyền Ẩn*

Đại dương rộng và không gian vô tận
Tâm bao la mười phương Phật bao la
Trăng sao ngời gió vi vút ngân hà
Nghe điệu vơi hồn chơi vơi lòng lộng.

Phật là Mẹ lòng từ bi mở rộng
Phật là Cha cứu khổ độ muôn loài
Phật đưa người giải thoát kiếp trần ai
Phật là trí sáng như nắng vàng bát ngát.

Ngưỡng vọng Phật lòng ngập đầy khao khát
Mơ trần gian thoát khỏi kiếp điều linh
Đốt tan đi nghiệp phiền não tử sinh
Tâm mở rộng hồn thâm sâu tuệ giác.

Bồ Đề Đạo quyết tâm tu chứng đạt
Thắp sáng lên trí bát nhã tuyệt vời
Nương thuyền từ, vượt biển khổ xa khơi
Đạo giải thoát truyền lan khắp trần thế.

Lòng thành kính xin cúi đầu đánh lễ
Đức Thích Ca và Chư Phật mười phương
Là ánh trăng trong đêm tối dẫn đường
Đưa muôn loại thoát ly sinh tử khổ.

Chúng sanh khổ Phật xót thương cứu độ
Hãy về đây trong Pháp Phật nhiệm mầu
Tâm quang minh ngộ ý Đạo thâm sâu
Thuyền tế thế đưa người về bến giác.

CHÁNH PHÁP ĐỨC NHƯ LAI*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Ta đứng đây trong nắng vàng tỏa sáng
Trong hào quang Chánh Pháp Đức Như Lai
Ghi vào lòng tôn quý hình ảnh Ngài
Chánh Đức Phật: nắng vàng soi trần thế.

Chánh Pháp Phật truyền cho ta trí tuệ
Soi sáng đường đưa nhân loại cùng đi
Uớp vào lòng đức hỷ xả từ bi
Con đường ấy thoát ly luân hồi khổ.

Chánh Pháp Phật Đạo Vàng Thiêng Giác Ngộ
Thắp sáng lên trí bát nhã tuyệt vời
Khắp rừng sâu, khắp thế giới nơi nơi
Ai theo Phật dễ thăng hoa siêu thoát.

Chánh Pháp Phật như trăng vàng êm mát
Từ nơi đây tỏa sáng vạn Pháp môn
Đạo từ bi giải thoát của Thế Tôn
Đưa nhân loại rời điều linh sinh tử.

Ai giác ngộ không bạo tàn hung dữ
Ai từ bi diệt trợn tham, sân, si
Trí tuệ ngời đường giải thoát ta đi
Rũ sạch nghiệp đoan chắc thành Phật Đạo.

Trí tuệ Phật sáng ngời hơn trân bảo
Vô minh tan thì giác ngộ hoa đặng
Đỉnh núi cao ngời ngấm ánh trăng rằm
Hồn siêu thoát cùng hư không bát ngát.

TÂM NGỜI SÁNG*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Tâm tỏa sáng, Bồ đề tâm ngời sáng
Cho thế nhân tắm gội nắng từ bi
Cho thế nhân dập tắt tham sân si
Ngời tuệ giác cho tâm quang bát ngát.

Biết giải thoát để thôi đi đọa lạc
Trăng sáng ngời tỏa chiếu khắp không gian
Hồn chơi vui gió lồng lộng thênh thang
Người giải thoát hồn bay bay siêu thoát.

Lòng nhất quyết đoạn trừ các điều ác
Đời thặng hoa để kiếp sống hương hoa
Để ngát hương khắp thế giới ta bà
Để nhân loại ướp từ bi trí tuệ.

Thấm từng kiếp truyền qua từng thế hệ
Đạo vàng thiêng Đức Từ Phụ Mâu Ni
Ngập lòng Ngài đầy hỷ xả từ bi
Cứu muôn loại thoát ly luân hồi khổ.

Ta mơ ước đạo bồ đề giác ngộ
Trí tuệ ngài đốt tan trọn vô minh
Thiêu hết đi vạn kiếp nghiệp tử sinh
Để an lạc, trần gian đầy an lạc.

Không gian vắng nghe hồn người siêu thoát
Tâm bao la cùng vũ trụ bao la
Thương chúng sinh khắp thế giới hằng sa.
Nguyện cứu độ tất cả thành Phật đạo.

NGƯỜI SIÊU THOÁT*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Chơi vui mãi trong trầm luân sinh tử
Vạn ba đào vùi dập kiếp điêu linh
Đòi tang thương mang nặng nợ tử sinh
Ta mơ ước thoát vòng luân hồi khổ.

Trăng rực sáng mơ chân trời giác ngộ
Vũ trụ ngời mười phương rộng bao la
Ta vẫy vùng trong thế giới Ta – bà
Ta mơ ước Phật tánh ngời siêu thoát.

Làm sao đốt kiếp luân hồi đọa lạc
Cháy tan đi trọn vẹn tham sân si
Ngập lòng ra đây hỷ xả từ bi
Ôm nhân loại vào hồn ta vĩnh cửu.

Trăng sáng tỏa đỉnh núi vàng Linh Thứu
Ta cúi đầu ngưỡng vọng đức Mâu Ni
Ta nung lòng nuôi chí mơ thoát ly
Đòi luân lạc điêu linh sinh tử khổ.

Trăng vàng tỏa là ánh trăng giác ngộ
Ta ước mơ trí tuệ ngập lòng ta
Ta ước mơ khắp thế giới hăng sa
Toàn muôn loại đều chứng thành Phật đạo.

Mây không khuất ánh trăng vàng diễm ảo
Ta ước mơ muôn loại hết vô minh
Diệt tan đi vạn kiếp nghiệp tử sinh
Niết bàn tỏa, vũ trụ người siêu thoát.

QUAY VỀ BẾN GIÁC*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Từ nhất thể có muôn ngàn hiện tượng
Từ tánh Không có vạn hữu hằng sa
Từ nhân duyên có thế giới Ta – bà
Từ phiền não có vô biên nghiệp chướng.

Chúng sanh khổ vì ái ân tham vướng
Vì sân si, vì ngã mạn kiêu căng
Vì đam mê, vì trụy lạc, thù hằn
Oan khiên nghiệp gây vì tương tàn sống.

Nên giác tỉnh để thân tâm lắng đọng
Biết tịnh tu thiền định diệt vô minh
Để thoát ly mọi hệ lụy tử sinh
Đạo giải thoát sẽ tỏa ngời lớn rộng.

Biết hương thượng, thặng hoa voi cuồng vọng
Đùng curu mang với bí, thử, ngã, nhân
Đùng đam mê ngũ dục lạc phong trần
Đòi siêu thoát sẽ từ đây xuất hiện.

Nghiệp che khuất, chân tâm không lộ diện
Vì điên mê gây nghiệp phải luân hồi
Lắm vương mang với ân ái không thôi
Nên kiếp kiếp đắm chìm sinh tử khổ.

Muốn giải thoát phải tịnh tu giác ngộ
Có nghĩa gì thế sự vạn đau thương
Đùng luyện vương với cõi mộng vô thường
Phải vùng dậy sớm quay về bên giác.

THOÁT LY*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Chánh pháp Phật tuyệt vời trong tam giới
Cứu quần sinh thoát khỏi kiếp trầm luân
Đức Thích Ca bực giải thoát siêu trần
Cứu nhân loại thoát ly sinh tử khổ.

Chánh pháp Phật ánh trăng soi bến đò
Đưa người lên đất Phật sống an lành
Để thặng hoa, để siêu thoát quang minh
Để thể nhập vào chân tâm thường trú.

Trăng sáng quát trên đời yên nằm ngủ
Quên trần gian, quên thế sự điều linh
Bình minh lên nắng vàng lộ thanh bình
Ta thức dậy nhiếp tâm ngồi thiền định.

Sống siêu thoát không vương mang trù tính
Không hơn thua trút bỏ tham san si
Không ngã nhân không danh lợi thị phi
Không vương bận mọi trần lao hệ lụy.

Chánh pháp Phật thấm sâu vào cốt tủy
Đưa ta về trong cõi Phật tuyệt vời
Thôi hết rồi biển sinh tử chơi vơi
Nghe trầm lắng mệnh mang hồn siêu thoát.

Trăng thức dậy trong không gian bát ngát
Gió ngàn phương đang nhẹ nhàng bay về
Trí tuệ ngời xóa tan hết điên mê
Tâm thường trú ánh trăng vàng tỏa sáng.

NHIỆM MÀU*Nhà Thơ: Thuyền Ẩn*

Ôi màu nhiệm thực thể cùng hiện tượng
Hòa trong nhau chúng không khác, không hai
Khó phân ly ngay từ độ sơ khai
Vạn pháp vốn thường nhất như bình đẳng.

Trong vạn pháp chân tâm là tối thắng
Trong đóa hoa có mây trắng gió gào
Có mặt trời, có quả đất, trăng sao
Vì tất cả đều bao gồm trong một.

Nắng tỏa sáng nuôi hoa thơm tươi tốt
Nắng là hoa, là biển rộng mênh mang
Có trong nhau suối đẹp ôm trăng vàng
Vạn pháp vốn chưa bao giờ sinh diệt.

Trí quán chiếu quá tối ư cần thiết
Trí quang minh mê tối tiêu tan đi
Vạn pháp duyên sinh vô ngã huyền vi
Ai giác ngộ thể nhập vào pháp tánh.

Trong hiện tượng thực thể ngời lấp lánh
Sóng muôn trùng nước nằm sẵn ngay đây
Mây tan đi, trăng sáng quá đêm nay
Vô minh hết toàn chân tâm hiển lộ.

Người tuệ giác đạo Bồ Đề chứng ngộ
Vạn pháp đồng nên không ngã không nhân
Siêu tử sinh đâu còn nữa vọng chân
Bình minh dậy ánh nắng vàng rực rỡ.

NHẤT TÂM*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Mở tung cửa hân hoan nhìn vũ trụ
Sóng nhấp nhô vùng vẫy toàn đại dương
Nhạc reo vui hoa nở khắp muôn phương
Đứng hẳn dậy tắm nắng vàng tươi đẹp.

Cổ nung luyện đời mình thành sắt thép
Oai phong vào trong thế giới quang minh
Hãy tự cường tự lập ngay chính mình
Không nô lệ vùng lên mà tiến bước.

Nên cẩn thận đấng đo nhìn sau trước
Không rụt rè sợ hãi, phải hiên ngang
Những chương duyên quyết đập nát phá tan
Nền đạo pháp cùng nhất tâm xây dựng.

Qui ngưỡng Phật, Chánh Pháp là đất đứng
Đứng cho êm, đứng vững chắc kiên gan
Tỏa sáng lên ánh Đạo như nắng vàng
Đoàn kết lại, chúng ta đoàn kết lại.

Không sợ chết thì tâm vô quái ngại
Không chấp nê thì vượt thoát sắc không
Không ngã nhân thì thanh thản cõi lòng
Không danh lợi tâm an nhiên tự tại.

Quyết đoàn kết, đời không ai địch lại
Toàn Tăng, Ni Phật tử vùng đứng lên
Chung một lòng thì Đạo nghiệp phải nên
Hồi hướng nguyện tất cả thành Phật đạo.

HƯỚNG VỀ ĐỨC PHẬT

Nhà Thơ: Thuyền Ân

Buông bỏ hết vượn hồn lên siêu thoát
Lòng hướng về Đức Đại Giác Thế Tôn
Tìm cho ra đạo ly – tướng, ly – ngôn
Chân như thể quý hơn trăng diễm ảo.

Luôn vững chí kiên tâm theo Chánh Đạo
Tỏa sáng lên trí bát nhã quang minh.
Đức Từ, Bi, Hỷ, Xã luyện cho tinh
Tu Trí tuệ, tu từ bi, dung lược.

Hạnh khiêm tốn sống vị tha hiền đức
Giới luật tu rèn ba nghiệp tịnh minh
Nhu trắng sao tâm bát ngát lung linh
Trí tuệ giác chiếu ngời sinh tử hết.

Thường tinh tiến chuyên tu không mỗi mệt
Sống tri túc biết vừa đủ không tham
Không sân si, kiêu mạn, không bạo tàn
Tâm thanh tịnh an vui trong thiền định.

Tu theo Phật lợi danh không vướng dính
Mọi phồn hoa nhiều náo nên lánh xa
Tâm lắng yên trong sáng như ngân hà
Hồn thanh thản như trăng vàng êm mát.

Phật Trí Tuệ, Từ Bi: Bực Toàn Giác
Phật siêu phàm cứu khổ độ chúng sinh
Phật thoát ly hết vọng chấp vô minh
Phật tối thắng trí sáng ngời siêu thoát.

HƯƠNG VỀ*Nhà Thơ: Thuyền Ẩn*

Ta vùng dậy cố vươn lên siêu thoát
Cởi buộc ràng để tự tại an nhiên
Phá vô minh, trút bỏ hết trần duyên
Mơ thể nhập vào chân tâm ngời sáng.

Ta nhìn thấy bình minh lên quang đảng
Lòng hương về Đức Đại Giác Thế Tôn
Trí tuệ Ngài tỏa chiếu vạn pháp môn
Từ bi độ chúng sanh lìa sinh tử.

Nếu nhân loại biết làm lành lánh dữ
Bớt đa mang lòng thanh tịnh lắng yên
Hương tâm tu quên thế sự đảo điên
Toàn pháp giới hòa đồng chân như tánh.

Muốn giải thoát để siêu phàm nhập thánh
Muốn thăng hoa phải gội sạch thân tâm
Do vô minh nên vương lăm mê lăm
Do phiền não gây muôn ngàn nghiệp chướng.

Những oan trái gỡ ra đừng dính vương
Gây nghiệp nhiều thì chuốc lăm lụy phiền
Tham sân si: căn góc vạ oan khiên
Trừ cho sạch thân tâm thường tịnh lạc.

Trong đêm vắng trăng sáng ngời bát ngát
Tâm lắng yên nghe diệu vợi mênh mang
Ta chấp tay ngồi dưới ánh trăng vàng
Nguyện tất cả chúng sinh thành Phật Đạo.

HỒN PHƠI PHỐI*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Nói cho rõ để thâm sâu ý Đạo
Hội nhập rồi tâm bát ngát mênh mang
Trăng hiện lên khi gió thổi mây tan
Chân tâm ngộ, nào đâu còn lui tới.

Biển thắm mát hồn nhẹ nhàng phơi phơi
Trời về khuya chim chó ngủ qua đêm
Nước lắng yên trăng rụng xuống êm đềm
Không gian rộng mây trắng bay mang mát.

Nghe đây đó Như Lai, Chư Bồ Tát
Đưa người xa biển khổ, vượt sông mê
Nhân loại đang tìm bến giác hướng về
Trí Bát Nhã sáng ngời trên đất Phật.

Ngồi giác ngộ không thấy còn được mắt
Thôi hơn thua, không “bỉ, thử, ngã, nhân”
Sống trong đời mà vượt thoát vọng chân
Ngộ thể Đạo bao la khắp pháp giới.

Gà gáy sáng, dậy thôi, đừng chờ đợi
Tâm vào thiền, hôn vời vợi muôn phương
Vô minh tan, rũ sạch hết vẩn vương
Biển xanh biếc cá vược hình nắn đẹp.

Gió nhẹ nhàng dáng tuồng như khép nép
Cho trầm hương tha thướt bay lên cao
Chư Như Lai, Bồ Tát hết trần lao
Muôn hoa nở, nắng vàng vui trần thế.

CON ĐƯỜNG SÁNG*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Con đường sáng thoáng hiện lên trước mắt
Tâm lắng yên thế giới rộng bao la
Trần thế vui gió vi vút chim ca
Rừng xanh biếc có suối reo róc rách.

Vùng đứng dậy trước bao nhiêu thử thách
Thành công nào chẳng gặp phải khó khăn
Hãy kiên gan và cần mẫn siêng năng
Thì mục đích chắc có ngày đạt tới.

Gió nhẹ ru hồn lên phơi phới
Nghe như bay, bay mãi trong hư không
Ta thì thâm tự dặn bảo với lòng
Tôn quý Phật, trọn đời hiến dâng Phật.

Núi Hy Mã vút lên cao chát ngất
Dãy trường sơn hùng vĩ đứng hiên ngang
Ta chấp tay trầm lặng trong nắng vàng
Nguyện Pháp Phật hồng truyền khắp thế giới.

Vùng đứng dậy tiên lên không chờ đợi
Thời gian trôi nào bận tới ai đâu
Phật tuyệt vời, xin thành kính cúi đầu
Nguyện suốt kiếp quyết lòng xây dựng đạo.

Vạn công đức đều do tâm kiến tạo
Ta ước mơ thành Phật tinh tiến tu
Đốt vô minh, phá nghiệp chướng ngục tù
Nắng vàng đẹp trần gian ngời siêu thoát.

BIẾT THĂNG HOA*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Sờ soạn mãi mây vô minh phủ khuất
Tâm sáng ngời phiền não mê tối đi
Trong tử sinh điên loạn chẳng biết gì
Gặp Pháp Phật xin quay về bến giác.

Đứng hẳn dậy thôi đam mê đọa lạc
Trí tuệ ngời soi sáng tâm hồn ta
Vội vội nhìn khắp vũ trụ bao la
Đứng hẳn dậy tiến lên bờ giác ngộ.

Hết sinh tử là không còn đau khổ
Hết vô minh thì phiền não tan ngay
Nghiệp chướng tiêu hết khổ lụy đọa đày
Tâm hồn sáng trí tuệ ngời siêu thoát.

Biết hương thiện đời phủ đầy an lạc
Biết thặng hoa đời thơm ngát hương hoa
Biết vị tha, thanh danh tốt vang xa
Biết giác ngộ tất có ngày đạt đạo.

Không gian rộng ánh trắng vàng tuyệt hảo
Bỏ chấp nê tâm bát ngát mênh mang
Nghe đâu đây tỏa hương vị Niết Bàn
Lung linh quá, hồn chìm vào tâm Phật.

Tâm bất diệt ví tâm không hề mất
Tâm vô cùng vạn pháp từ tâm sinh
Tâm sáng ngời như ánh sáng bình minh
Tâm là Phật do tâm thành Phật Đạo.

QUAY VỀ*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Thế giới động, tâm anh nhiên bất động
Một thiền sư đang tĩnh tọa trong đêm
Chiếc lá vàng rơi nhẹ nhẹ bên thềm
Nó báo động trần gian không bền chắc.

Con nai đứng như suy tư trầm mặc
Nhìn núi sông, nhìn cây cỏ thơ ngây
Dòng suối mơ lơ lững suốt tháng ngày
Trôi chảy mãi, xuôi về đâu không biết.

Sư tử đứng dáng oai phong mãnh liệt
Vùng hét lên vang động cả sơn hà
Gió thét gào, trùng dương loạn phong ba
Chú tiểu ngắm mái chùa rêu phong phủ.

Trong đêm tối hăng hà sa tinh tú
Gọi nhau về thấp sáng chốn âm u
Thoáng đau đây vài lữ khách lãng du
Ngồi trò chuyện những thương đau trần thế.

Chuông chùa vọng ngân nga từng bài kệ
Trong đêm khuya tỉnh thức kiếp vô minh
Những mảnh hồn luân lạc với tử sinh
Dừng đứng lại quay về bờ giác ngộ.

Bình minh dậy sương mù dần tan vỡ
Ánh mặt trời sáng tỏa khắp trùng dương
Gió lùa đi những nức nở oán thương
Người giác ngộ đốt phá tan mê khổ.

TÂM TỪ BI*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Vô số kẻ chúng sanh không lường hết
Từ bi tâm thương xót cả muôn loài
Phật ân cần cứu thoát kiếp trần ai
Cho tất cả đoạn điều linh khốn khổ.

Phật, Bồ Tát thương chúng sinh tế độ
Nhu trắng vàng, như biển rộng mênh mang
Cứu chúng sinh sống giải thoát bình an
Vượt thoát trọn những thương đau trần thế.

Từ bi lực làm khô đi dòng lệ
Vơi đau thương, vơi hết mọi oán thù
Lòng từ bi đẹp như ánh trăng thu
Cứu vạn loại sống trong đời siêu thoát.

Buông quên hết để cho lòng khoáng đạt
Xuất gia tu theo gót đức Mâu Ni
Bỏ trần gian lòng chẳng luyến tiếc gì
Mơ xuất thế, mơ chân trời giải thoát.

Giúp cứu độ chúng sinh sống an lạc
Sống niết bàn, sáng tỏ được chân tâm
Diệt vô minh, trừ sạch hết mê lầm
Ngồi siêu thoát, bước lên bờ giác ngộ.

Thành Phật Đạo, thôi không còn thống khổ
Thôi đau thương rời hệ lụy điêu linh
Thường an vui giải thoát kiếp tử sinh
Nhu trắng sáng trong không gian bát ngát.

PHẦN 4: NHỚ QUÊ HƯƠNG

Nhà Thơ: Thuyền Ân

MÁI CHÙA

Còn nguyên đó mái chùa rêu phong phủ
Với núi rừng, với biển rộng bao la
Cánh đồng xa lúa thơm ngát chim ca
Chùa thanh vắng chừ tăng đang thiền định.

Thế giới động, mái chùa xưa thanh tịnh
Trí tuệ ngôi phật tan hết điên mê
Đạo tuyệt vời chỉ người bên giác về
Sống an lạc trong cuộc đời an lạc...

NHỚ QUÊ HƯƠNG*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Không muốn nói về những gì đã mất
Nhưng nghe đau như xé nát tim tôi
Xa Quê Hương, sống phiêu bạt nổi trôi
Nơi đất khách chung quanh toàn xa lạ.

Ta bỏ lại cố quên đi tất cả
Nhưng Quê Hương quên không nổi sao đây?
Mẹ nơi này nuôi ta sống mỗi ngày
Lệ rơi xuống lòng đón đau quặn thắt.

Chiều đang xế ánh mặt trời sắp tắt
Chợt nhớ thương lúc hoang vắng chiều tà
Trời u buồn lòng xao xuyên xót xa
Sao nhớ mẹ, nhớ quê cha tuấn kiệt.

Ôi tan vỡ một cái gì đang chết
Đất nước ta bị đổ nát đọa đầy
Dân Việt Nam lưu lạc khắp đó đây
Tìm sức sống, tìm tự do để sống.

Nơi xứ lạ tuyết rơi lồng lộng
Nhớ quê nhà nắng ấm đẹp quanh năm
Trời về đêm say ngắm ánh trăng rằm
Ta nhớ Mẹ, nhớ non sông nước Việt.

Ở nơi đó một cái gì tha thiết
Thấm vào hồn nhớ nhưng mãi không quên
Như trăng vàng bát ngát sáng êm đềm
Đó là Mẹ, là Việt Nam tươi đẹp.

MÁI CHÙA*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Còn nguyên đó mái chùa rêu phong phủ
Với núi rừng, với biển rộng bao la
Cánh đồng xa lúa thơm ngát chim ca
Chùa thanh vắng chư tăng đang thiền định.

Thế giới động, mái chùa xưa thanh tịnh
Trí tuệ ngời phá tan hết điên mê
Đạo tuyệt vời chỉ người bền giác về
Sống an lạc trong cuộc đời an lạc.

Chánh điện Phật trầm hương bay thơm ngát
Đạo vị thiền lan tỏa khắp đó đây
Trời xanh xanh nhẹ nhẹ mây trắng bay
Chuông chùa vọng chư Tăng trì kinh Phật.

Tâm thâm nhập âm ba vang kinh ngọc
Núi rừng thiêng như yên lắng nghe kinh
Suối reo vui góp khúc nhạc lung linh
Chim bay lượn trong không gian bát ngát.

Đức Phật ngự trên đài sen siêu thoát
Mặt từ bi đầy trí tuệ quang minh
Nơi nương về của tất cả chúng sinh
Tu Pháp Phật nhân gian lìa đau khổ.

Chùa xưa đó nơi gieo duyên hạnh ngộ
Ta về đây để trút bỏ điều linh
Ta về đây để tìm lại chính mình
Mái chùa đứng trong nắng vàng tươi sáng.

HÌNH ẢNH XƯA*Nhà Thơ: **Thuyền Án***

Mở tung cửa hân hoan nhìn vũ trụ
Sóng nhấp nhô vùng vẫy toàn đại dương
Nhạc reo vui hoa nở khắp muôn phương
Đứng hẳn dậy tắm nắng vàng tươi đẹp.

Cổ nung luyện đời mình thành sắt thép
Oai phong vào trong thế giới quang minh
Hãy tự cường lập ngay chính mình
Không nô lệ vùng lên mà tiến bước.

Nên cẩn thận dẫn đo nhìn sau trước
Không rụt rè sợ hãi, phải hiên ngang
Những chướng duyên quyết đập nát phá tan
Nền đạo pháp cùng nhất tâm xây dựng.

Qui ngưỡng Phật, Chánh Pháp là đất đứng
Đứng cho êm, đứng vững chắc kiên gan
Tỏa sáng lên ánh Đạo như nắng vàng
Đoàn kết lại, chúng ta đoàn kết lại.

Không sợ chết thì tâm vô quái ngại
Không chấp nên thì vượt thoát sắc không
Không ngã nhân thì thanh thản cõi lòng
Không danh lợi tâm an nhiên tự tại.

Quyết đoàn kết, đời không ai địch lại
Toàn Tăng Ni, Phật tử vùng đứng lên
Chung một lòng thì Đạo nghiệp phải nên
Hồi hướng nguyện tất cả thành Phật đạo.

MẸ HIỀN*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Hình ảnh Mẹ nung chí con tiến tới
Luyện đời mình trưởng thành dựng tương lai
Thắng gian nguy đập nát hết chông gai
Quyết xây dựng vàng son lâu đạo pháp.

Mẹ khuyên dạy dù phong ba bão táp
Con dẫn thân tiến tới chí hiên ngang
Nung luyện con thành ý chí đá vàng
Truyền chánh pháp ngàn đời tươi sáng mãi.

Hình ảnh Mẹ: đời con thuyền có lái
Vào đại dương hăng hái lướt phong ba
Năng vàng tươi mười phương rộng bao la
Xây dựng Đạo mong báo đền ân Mẹ.

Nghĩ đến Mẹ gian truân con xem nhẹ
Trần gian này ảo ảnh có gì đâu
Đức Thế Tôn con thành kính cúi đầu
Cầu xin Mẹ Siêu thăng về cõi Phật.

Lòng của Mẹ như trăng vàng đẹp nhất
Suốt đời lo thương nuôi con trưởng thành
Lòng Mẹ hiền tươi mát như trăng thanh
Trân quý Mẹ ngàn đời thương nhớ mãi.

Lòng của Mẹ thật bao la quảng đại
Mẹ ví con quên trọn cuộc đời mình
Mong sao con được hiển đạt quang vinh
Trăng bát ngát lòng Mẹ hiền bát ngát.

ÂN CHA MẸ*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Ân Cha Mẹ sâu dày sao quên được
Công sinh thành như trời rộng bao la
Nhớ Cha xưa lòng nghe thấy xót xa
Lệ ướt gôi thương mẹ hiền khó nhọc.

Con nhớ Mẹ, từng đêm nức nở khóc
Qua tháng năm Mẹ gian khổ nuôi con
Lòng Mẹ hiền đẹp hơn ánh trăng tròn
Con ngưỡng vọng cúi đầu thương nhớ Mẹ.

Không có Mẹ, đời thê lương quạnh quẽ.
Nếu thiếu Cha, con không thể trưởng thành.
Ấy thế mà Cha Mẹ chết sao đành
Cô độc quá! Đời con bơ vơ quá!

Não nề quá, đêm về nghe tiếng quạ.
Kêu qua đêm, não ruột quá bi thương!
Cha Mẹ đâu, con tìm khắp ngàn phương
Mây bảng lảng nhìn đất trời thôn thức.

Nghe sụp đổ, nghe đau thương cùng cực
Nghe đơn côi, nghe hoang vắng xót xa
Mênh mang buồn nhìn mây trắng chiều tà
Thương Cha mẹ nghe hồn đang nức nở.

Linh cảm thấy từ tim từng nhịp thở
Toàn thân con: xương thịt của Mẹ Cha
Nghĩ đến đây nghe đôi mắt lệ nhòa
Con cúi lạy ân sinh thành dưỡng dục.

TÌNH MẪU TỬ*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Con tha thiết nhớ tình thương của Mẹ
Mẹ thương con tình ấy như đại dương
Khi con đau mẹ thức suốt canh trường
Mẹ theo dõi qua đêm nhịp con thở.

Sóng gào thét xô tan núi đồi vỡ
Mẹ thương con lòng ấy khó chuyển lay
Nhu trăng vàng kiếp kiếp mây trắng bay
Tình Mẫu Tử ngàn đời không phai nhạt.

Tấm lòng Mẹ như trời xanh bát ngát
Nhu đại dương trùng điệp sóng rạt rào
Từng đêm về lấp lánh ánh trăng sao
Ven theo biển Mẹ dìu con hóng mát.

Có những lúc gia đình nghèo xơ xác
Mẹ tảo tần lao nhọc để nuôi con
Giờ này đây khi nhìn ánh trăng tròn
Con nức nở ngồi khóc thương nhớ Mẹ.

Con mất Mẹ đời thê lương quạnh quẽ
Tìm đâu ra tình mẫu tử thiết tha
Nay còn đâu những ánh mắt hiền hoa
Đầy trù mển nung trong con sức sống.

Đại dương rộng sóng thét gào gió lộng
Con ước mơ Mẹ sống lại bên con
Để dưỡng nuôi để săn sóc vuông tròn
Để thương nhớ để báo đền ân Mẹ.

CÁNH CHIM BUỒN*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Con chim nhỏ nào nề bay cô độc
Nhớ thương ai mà buồn bã thê lương
Ta muốn người vui với cảnh phố phường
Nhưng xa lạ người nào đâu có biết.

Con chim nhỏ ngậm ngùi buồn tha thiết
Bạn người đâu mà phải sống lẻ loi
Chim hót lên tiếng hót nghe đơn côi
Muốn an ủi làm sao an ủi được.

Con chim nhỏ bay về miền sơn cước
Mất bạn hiền nào biết sống cùng ai
Như thế nào cho số phận ngày mai
Chim đau khổ đứng buồn nhìn trời đất.

Con chim nhỏ thấy mặt trời dần khuất
Kêu đau thương nhớ bạn buốt tim gan
Nghe bơ vơ trong trời đất mênh mang
Đêm nay lạnh một mình trong rừng vắng.

Con chim nhỏ đêm về buồn cay đắng
Mưa lạnh lòng với rừng núi hoang vu
Đêm rợn người tuồng ma quái âm u
Trời đen tối như chìm vào cõi chết.

Con chim nhỏ nghe mưa tan đêm hết
Nắng vàng lên sưởi ấm cho thân chim
Tung cánh bay lòng ao ước kiếm tìm
Con chim bạn nơi chân trời góc biển.

GIÒNG SUỐI*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Trong rừng vắng giòng suối trôi trôi mãi
Qua ngàn năm hướng biển rộng xuôi về
Trên đồi cao ai tĩnh lặng lắng nghe
Hồn siêu thoát nhìn hư không bát ngát.

Suối trôi mãi giòng suối trong xanh mát
Reo như mơ nhạc suối vọng lên đồi
Dáng thanh thoi ai trầm lặng đang ngồi
Tâm thanh tịnh nhìn nắng vàng tỏa sáng.

Nắng vàng đẹp bầu trời trong quang đãng
Hoa xuân cười hé nở tắm nắng mai
Trầm hương bay nhẹ mở cửa thiên thai
Nhu tiên lượn bướm trắng vàng lả lướt.

Xa xa thấy dáng ai đi tha thướt
Hương vọng về bên một mái chùa xưa
Chuông chùa ngân đồng vọng hồn tỉnh chưa?
Ai cúi lạy Quán Thế Âm Bồ Tát.

Hồn bát ngát nhìn không gian bát ngát
Nghe tan đi những ảo mộng sắc không
Nghe từ bi tràn ngập cả cõi lòng
Nghe tha thiết thương chúng sinh đau khổ.

Năng trí tuệ năng từ bi giác ngộ
Sưởi ấm hoa, sưởi ấm cả muôn loài
Trần gian này cực lạc liên hoa khai
Đức Phật ngự trên đài sen sáng chói.

NAI VÀNG*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Con nai ngắm cánh đồng xanh bát ngát
Bầu trời trong trắng sáng quá hôm nay
Xa xa kia từng đọt mây trắng bay
Nai gặm cỏ trong đêm khuya thanh vắng.

Con nai ngắm ánh trăng vàng mây trắng
Dáng thơ ngây, lác đác lá rơi rơi
Một cánh chim bay lạc trong khung trời
Trăng vẫn sáng, cánh chim mềm lướt gió.

Con nai ngắm nhìn thấy ai đứng đó
Một thi nhân đang thổi sáo trong đêm
Rồi nghiêng nằm trên tấm thảm cỏ mềm
Ngắm trăng đẹp, gió ru thi nhân ngủ.

Con nai ngắm khắp không gian vũ trụ
Rộng quá đi, sao lồng lộng mênh mang!
Gió thoảng đưa hương vị đồng lúa vàng
Nai trầm lặng đứng trong đêm nhai cỏ.

Con nai ngắm thấy ngay một con thỏ
Đi kiếm ăn, nai ngơ ngác đứng yên
Tuông như đây là thế giới thần tiên
Êm đềm quá! Không gian trong lành quá!

Nai thoáng thấy cạnh hồ, sen một đóa
Sen hồng hồng giữa những lá xanh xanh
Chim chóc đang yên ngủ trong đêm thanh
Gió thu thổi, trăng thu ngời tỏa sáng.

AI ĐÀN ĐÒI THÔNG*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Vô minh có tự lúc nào?
Tử sinh mấy độ ba đào biển khơi
Trăm luân chìm nổi chơi vơi
Đó đây hoa lá mộng đời phù sinh.

Bon chen thế thái nhân tình
Mơ màng trắng gió ngục hình vương thân
Tham tàn hung bạo là nhân
Khổ đau nghiệp quả đến gần bên ta.

Ngắm nhìn thế giới bao la
Buông quên phiền não thoát xa luân hồi
Nắng lên thấy rõ núi đồi
Trăm hoa đua nở đây rồi xuân sang.

Thơ bay, nhạc trời, mai vàng
Xuân tươi đẹp lắm! Ai đàn đòi thông?
Sắc không nào bận đến lòng
Vô minh tan vỡ biển đông sóng gào.

Tử sinh thân kệ ba đào
Trăm luân ngàn kiếp trần lao bọt bèo
Thuyền nan lướt sóng ta chèo
Trăng sao tỏa sáng mây theo ta về.

Chân như vượt thoát ngộ mê
Rời xa sinh tử đâu nề sắc không
Không suy, không thịnh cõi lòng
Hư không gió lộng biển đông sóng vùng.

PHẦN 5: TA BÀ KHỔNhà Thơ: **Thuyền Ân****VÔ THƯỜNG**

Trăm năm lướt, từng ngàn năm bay lướt
Tháng ngày qua, triệu thế kỷ trôi qua
Khắp trần gian, vạn biến thái phong ba
Ngăn sao nổi những đổi thay trần thế.

Như sóng vỗ biển thiên vô số kẻ
Khắp đó đây những “thương hải tang điền”
Bảo tổ lên phá làng nước đảo điên
Đất chuyển động, lục địa chìm đáy biển.

Những lâu các, những văn minh tân tiến
Đều vùi chôn, đều đổ nát tan tành
Cuộc đời này xét kỹ thật mong manh
Từng người chết, vô số người đã chết.....

VÔ THƯỜNG*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Trăm năm lướt, từng ngàn năm bay lướt
Tháng ngày qua, triệu thế kỷ trôi qua
Khắp trần gian, vạn biến thái phong ba
Ngấn sao nổi những đôi thay trần thế.

Như sóng vỗ biển thiên vô số kể
Khắp đó đây những “thương hải tang điền”
Bảo tổ lên phá làng nước đảo điên
Đất chuyển động, lục địa chìm đáy biển.

Những lâu các, những văn minh tân tiến
Đều vùi chôn, đều đổ nát tan tành
Cuộc đời này xét kỹ thật mong manh
Từng người chết, vô số người đã chết.

Những tử phú xuôi tay vút lại hết
Những đế vương tắt thở sự nghiệp tan
Những anh hùng ôm chí, mộng vinh quang
Từng lấp biển vá trời rồi cũng chết.

Ôi trần thế là những gì bi thiết!
Tuồng vinh hoa, tuông thơ mộng vàng son
Nhưng phù vân tan biến hết không còn
Ai chết đó cỏ xanh ôm xương trắng!

Đức Giác Ngộ là Đạo Sư tối thắng
Buông trần gian để giải thoát trần gian
Lìa khổ đau sống tự tại niết bàn
Chính Đức Phật là mặt trời siêu thoát.

TA BÀ KHỔ*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Gió gào thét đêm đông thêm rét mướt
Ngọn hải đăng lấp loáng chân trời xa
Bão tràn về nghe rào rạt phong ba
Sóng cuồn loạn vô nhau như xô xác.

Từng cơn lốc cuốn rừng cây đổ nát
Từng ngôi nhà tróc móng bổng bay cao
Rơi xuống đường tan nát dưới mưa rào
Người hoảng sợ thấy mình sao nhỏ bé!

Đùng động đất núi thiêng nghiêng nhè nhẹ
Chìm sâu vào đại dương rộng mênh mang
Còn gì đâu lâu các đồ tan hoang
Từng thành phố hủy tiêu trong nháy mắt.

Ai ngăn được những tai ương bất trắc
Vô số người thân chết trên biển khơi
Nghèo xác xơ Phi Châu đói khắp nơi
Tai họa ấy người cứu nhau đừng đợi.

Chiến tranh nữa phi cơ đang bay tới
Bắn lung tung, rồi bom thả dọc ngang
Những trẻ thơ, phụ nữ chết điêu tàn
Súng thối bắn, bom thối đi đừng thả.

Không ai cấm những thiên tai dịch tả
Bệnh ung thư, tim nghẹt, bệnh xi – đa
Bệnh chết dần tìm thuốc chữa không ra
Đời khốn khổ, chao ôi Ta – bà khổ.

CHÚNG SANH KHỔ*Nhà Thơ: Thuyền Ấn*

Chúng sanh khổ muôn đời Bồ Tát độ
Từ nơi đây phát khởi đại bi tâm
Thương chúng sanh nên diệt hết tham sân
Lòng hỷ xả với kiêu căng ngã mạn.

Chúng sanh khổ Bồ Tát không hề cạn
Biển từ bi tràn ngập rộng bao la
Chúng sanh đau lòng Bồ Tát xót xa
Nguyện cứu độ muôn loài đang luân lạc.

Chúng sanh khổ quyết dẫn thân độ thoát
Lái thuyền từ vượt biển khổ xa khơi
Đưa chúng sanh về bến giác tuyệt vời
Đòi siêu thoát như trăng vàng bát ngát.

Chúng sanh khổ lòng điên mê tà ác
Bồ Tát thường dạy Pháp Phật nhiệm màu
Khai mở cho trí Bát nhã thâm sâu
Đề đạt ngộ quả Bồ Đề vô thượng.

Chúng sanh khổ vì gây nhiều nghiệp chướng
Bồ Tát dung đước tuệ diệt vô minh
Đốt tan đi nghiệp phiền não tử sinh
Giải thoát sống trong niết bàn diệu vợi.

Chúng sanh khổ điều linh không biên giới
Nước Cam Lồ cứu độ Quán Thế Âm
Trăng thanh lương tỏa sáng ngộ chân tâm
Lên bờ giác chúng sanh thành Phật Đạo.

ĐỘNG ĐẤT*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Đất chuyển động núi đùng nghiêng đổ xuống
Cọc kinh hồn vụt tròn tuột vào hang
Rừng âm u xanh mướt sụp nát tan
Không ai biết những gì còn xảy tới.

Đất vùng vẫy tiếng ai la chơi với
Những lâu đài tráng lệ nay còn đâu?!
Khắp nơi nơi tiếng than khóc u sầu
Vạn tai biến xảy ra khi động đất.

Đất sụp đổ, thôi không còn được mát
Những thủ đô chìm sâu đáy đại dương
Đời phù vân quá mộng ảo chán chường
Sống và chết kề bên nhau sát nách.

Đất rung động nghe sao như cấp bách
Sư tử gầm hoảng hốt nhảy cong đuôi
Trong rừng thiêng muôn thú chạy ngược xui
Tìm đường trốn không biết đâu mà tránh.

Đất yên lặng bỗng vùng lên rất mạnh
Dãy trường sơn bùng nổ văng tung cao
Ngoài biển khơi sóng thét dạy rạt rào
Nhuận thể đang kéo về mặt đất.

Đất như ngọc có nhiều trân quý nhất
Thế mà nay nổ đổ nát tan hoang
Còn gì đâu những thời đại huy hoàng
Bao thơ mộng vàng son khắp đây đó!

PHONG BA*Nhà Thơ: Thuyền Ấn*

Đại dương sóng vô muôn trùng
Sấm vang vọng nổ ùng ùng hoảng kinh
Thuyền nan phiêu bạt một mình
Lên đèn sóng gió tử sinh nào ngờ.

Trầm luân chìm nổi bơ vơ
Điều linh nào biết bến bờ nơi đâu!
Đau thương muôn vạn kiếp sầu
Tử sinh mấy độ giải dầu phong sương.

Từ bi Đức Phật luyện thương
Bén mê kiếm lối tìm đường thoát ra
Trùng trùng muôn vạn phong ba
Thuyền từ bát nhã thoát qua hiểm nghèo.

Pháp mầu Phật dạy tu theo
Tuyệt sơn tĩnh tọa cheo leo một mình
Muôn ngàn thế giới lung linh
Đại dương lặng gió bình minh sáng ngời.

Giới, Định, Trí Tuệ tuyệt vời
Từ, Bi, Hỷ, Xã, suốt đời chuyên tu
Không gian rạng ánh trăng thu
Thanh tâm tu luyện ngục tù tiêu tan.

Như lai tỏa chiếu hào quang
Mười phương thế giới mênh mang sáng ngời
Thế Tôn hiển trọn cuộc đời
Cứu nhân độ thế xa rời trầm luân.

BẢO TỐ*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Gió cuồng loạn xé rừng cây xơ xác
Lùa sóng vào cuốn hết làng mạc đi
Sóng vẫy vùng vườn ruộng số má gì!
Trâu bò chết, cửa nhà trôi phăng hết.

Gió cuồng loạn dồn thêm trời sấm sét
Gầm vang lên, gió ào ạt gào lên!
Cho trời long, đất lở, núi đồi nghiêng
Không gian bạc, chim không còn một bóng.

Gió cuồng loạn nay đất bằng dậy sóng
Cắm thù ai gằm thét suốt ngày đêm
Những chim non đau buốt đôi cánh mềm
Sao hung dữ, gió đành tâm quá vậy.

Gió cuồng loạn không mắt nên đâu thấy
Bảo tố gằm muôn thú phải kinh hồn
Gió như điên muôn xé nát càn khôn
Cho hả giận, mây run lên bạt vía.

Gió cuồng loạn mưa lạnh buồn thấm thía
Côn trùng lo nên lặng tiếng im hơi
Sấm rền vang nghe trời đất tả tơi
Tan nát hết như chìm vào cõi chết.

Gió cuồng loạn sao không hề mõi mệt?
Bảo tố lên làm tan hết mùa màng
Nay mai đây dân nghèo khổ làm than
Thân đói rách tìm đâu ra sức sống?!

GÀO THÉT*Nhà Thơ: **Thuyền Ân***

Ai gào thét vào không gian bát ngát
Trút nỗi niềm khắc khoải muốn vươn lên
Của kiếp người lăm hệ lụy nỗi chìm
Đầy ước vọng mơ chân trời siêu thoát.

Ai gào thét vào dòng đời luân lạc
Bởi do đâu chịu khốn khổ điêu linh
Thân bọt bèo mang nặng nợ tử sinh
Làm sao vượt trảm luân muôn ngàn khổ.

Ai gào thét với ba đào sóng vỗ
Thôi quay cuồng vùi dập kiếp đau thương
Phận chúng sanh quá mỗi mệt chán chường
Xin Phật chỉ con đường về bến giác.

Phải giác ngộ tịnh tu đừng đọa lạc
Phải thăng hoa giải thoát khổ trầm luân
Phải thôi đi ngàn muôn kiếp ái ân
Phải trừ sạch trọn vô minh phiền não.

Mới mong thoát vòng luân hồi khổ báo
Mới rời xa vạn hệ lụy thương đau
Mới thoát ly những thế sự biển dâu
mới vượt khỏi kiếp điêu linh đầy đọa.

Luân hồi khổ, dòng tử sinh đầy họa
Thắp sáng lên trí Bát nhã tuyệt vời
Nương thuyền từ vượt bể khổ chơi vơi
Bồ đề đạo tất có ngày chứng ngộ.

NGHE THẤY

Nhà Thơ: Thuyền Ân

Ta nghe thấy kiếp người thân tan vỡ
Già nua dân với bệnh khổ đau thương
Nhìn đời trôi qua kiếp sống vô thường
Thê lương lắm thân tàn đơn côi chết.

Còn nhiều nữa khổ đau chưa vơi hết
Ai cưu mang mộng định bá đồ vương
Suốt ngày đêm vùng vẫy khắp ngàn phương
Thời vận hết phải điêu tàn sụp đổ.

Ai phú quý ngọc vàng nhiều vô số
Tài sản nhiều, vườn ruộng cũng quá nhiều
Thê thiếp nhiều nhà cửa biết bao nhiêu
Tai họa đến phủi hai bàn tay trắng.

Những dung tướng từng hiên ngang chiến thắng
Việc đoạt thành cướp lũy như trở tay
Vạn triệu quân điều động trong phút giây
Trúng đạn chết, im lìm nằm tắt thở.

Ai hiểm hách, ai vinh quang rực rỡ
Ai đọa đày, ai khốn khổ điêu linh
Ai thịnh suy, ai điêu đứng nhục vinh
Vô thường đến đều buông xuôi nằm chết.

Đùng đùng nổ ai kêu la gào thét
Hỏa diệm sơn bùng bùng cháy khắp nơi
Biển rạt rào sóng cuồng loạt ngút trời
Quả đất nổ trần gian ùng tan vỡ.

NĂM CHẾT*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Ai nhìn thấy thân xác người nằm chết
Dem hỏa thiêu đốt cháy thành tro tàn
Vừa mới đây một kiếp sống huy hoàng
Nằm xuống chết để ra tro bụi!

Tôi nức nở đứng nhìn bên đồi núi
Xác người thiêu nghe đau đớn kiếp người
Thân phận người đang cháy nát tả tơi
Nhìn khói bốc thành mây tan biến mãi.

Tan nát hết không có gì còn lại
Tấm thân tàn nằm chết phũ tay không
Rồi tro xương trút gửi xuống biển đông
Ôi giá lạnh kiếp người tan nát hết.

Nghe đau xót thân xác người nằm chết
Phải chia tay vĩnh viễn chia tay nhau
Từng kiếp người nằm chết trong khổ đau
Thứ lớp chết nối đuôi nhau tan rã.

Ôi tan vỡ không còn gì tất cả
Phật dạy rằng: “ Pháp vô – ngã, vô – nhân ”
Còn gì đâu khi tan biến xác thân
Ta (cái Ta) sụp đổ lúc anh hùng tắt thở.

Nghe đau xót nghe tiếng ai nức nở
Nghe điêu tàn, nghe tan nát kiếp người
Mới đâu đây, ai đoàn tụ vui cười
Rồi nằm chết ôi xót xa cay đắng.

CỨU THẾ*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Núi hùng vĩ trùng trùng vây từng lớp
Bảo tổ gào đại dương loạn phong ba
Khổ đau đang trùm phủ cõi Ta – bà
Nhờ Phật đạo như thuốc hay cứu thế.

Phật truyền dạy cho người pháp Tứ Đế
Diệt vô minh, mọi ác nghiệp dứt đi
Kiếp luân hồi vĩnh viễn được thoát ly
Bát chánh đạo: con đường vàng, đất đứng.

Lòng thanh tịnh, trí quang minh tu chứng
Đạo vàng thiêng giải thoát khỏi tử sinh
Thôi trầm luân, thôi khốn khổ điêu linh
Đầy bến đỗ, đầy tâm hồn rộng mở.

Bình minh dậy, mây trắng bay, hoa nở
Nắng hồng reo tỏa sáng phương trời xa
Núi rừng vui, êm mát trọn sơn hà
Khắp nhân loại thấm nhuần hương giải thoát.

Muốn thẳng tiến ai người về bến giác
Tu từ bi, tu hỷ xả chuyên cần
Tiếp tay nhau để tế thế độ nhân
Trí Bát Nhã trừ nghiệp duyên phiền não.

Đức Từ Phụ suốt đời ôm hoài bảo
Cứu chúng sanh lìa biển khổ sông mê
Tứ Đế tu, đây bến giác trở về
Sống hạnh phúc trong chân trời giác ngộ.

HÃY ĐỨNG DẬY*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Hãy đứng dậy, vùng lên mà đứng dậy
Chánh pháp cần người trí dũng hiên ngang
Luyện tim gan thành ý chí đá vàng
Vùng đứng dậy để xây đắp Đạo Pháp.

Hãy đứng dậy dù phong ba bão táp
Nắm tay nhau dựng nên bức tường thành
Dù thân này bị nghiền nát tan tành
Vì Đạo Pháp ta quyết tâm tiến tới.

Hãy đứng dậy chí hiên ngang phơi phới
Căng buồm lên vượt tới chân trời xa
Phật Đạo mâu truyền khắp cõi Ta – bà
Nước cam lộ tắm mát toàn nhân loại.

Hãy đứng dậy dẫn thân tiến lên mãi
Tăng Ni đâu? Hòa hợp chung một lòng
Phật tử đâu? Đoàn kết dựng non sông
Dem Chánh Pháp to thắm Quê Hương Việt.

Hãy đứng dậy dân Lạc Hồng anh kiệt
Dựng quê hương cho sáng đẹp muôn đời
Nước Việt Nam danh lừng lẫy khắp nơi
Dân giàu mạnh và Quê Hương giàu mạnh

Hãy đứng dậy thắp sáng đèn Phật tánh
Truyền khắp nơi trí bát nhã tuyệt vời
Đạo Từ Bi Hỷ Xã đẹp muôn đời
Cứu nhân loại thoát ly vòng khổ ải.

HẠNH CỦA ĐẤT*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Hạnh của đất là chăm nuôi vạn vật
Sinh lúa vàng để nuôi dưỡng loài người
Sinh rừng cây, sinh hoa lá khắp nơi
Sinh nhiều thứ để nuôi khắp vạn loại.

Cứ như thế tháng năm nuôi dưỡng mãi
Đất không hờn, không giận, không thở than.
Đêm đêm về vui ngắm ánh trăng tan.
Ngày hoan hỷ hứng nắng vàng đổ xuống.

Đại dương rộng sóng rạt rào cuộn cuộn
Đất lắng yên che chở cho kinh ngư
Nuôi cá tôm hải sản sức thừa dư
Đất là Mẹ để nuôi sinh vạn vật.

Suốt năm tháng dưỡng nuôi không sơ thất
Nhưng loài người tàn nhẫn với đất lành
Phóng uế bừa những đất lạng thình
Không hờn giận, chịu hôi, không trách móc.

Cứ sinh sản, cứ dưỡng nuôi sẵn sóc
Cho muôn loài vạn vật trên đất lành
Có những đêm đất vui với trăng thanh
Nghe bom nổ khiến đất lành tan nát.

Yêu thương đất loài người đừng tàn ác
Xin ngừng đi bom nguyên tử chớ xài
Đất ngày đêm nuôi dưỡng cả muôn loài
Chúng ta phải tu theo hạnh của đất.

PHẦN 6: MÂY TRẮNG

*Nhà Thơ: Thuyền Ân***MÂY TRẮNG**

Như mây trắng ngàn năm bay với gió
Qua thời gian biến thái vạn muôn hình
Có bao giờ mây trắng biết tử sinh?
Không cần thiết chỉ say vui với gió.

Nắng vàng tỏa mây trắng bay đầy đó
Bay là bay không biết nơi đâu
Tháng năm qua không mong đợi khăn cầu
Mây có lúc lững lờ trên biển rộng.

Có những lúc cuồng say theo gió lộng
Không cần hoa, không cần lá núi rừng
Mây mơ màng phiêu bạt ngắm xa gần
Muôn nói nhỏ, muôn thì thảo với gió...

MÂY TRẮNG*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Nhìn mây trắng ngàn năm bay với gió
Qua thời gian biến thái vạn muôn hình
Có bao giờ mây trắng biết tử sinh?
Không cần thiết chỉ say vui với gió.

Nắng vàng tỏa mây trắng bay đây đó
Bay là bay không biết đến nơi đâu
Tháng năm qua không mong đợi khăn cầu
Mây có lúc lững lờ trên biển rộng.

Có những lúc cuồng say theo gió lộng
Không cần hoa, không cần lá núi rừng
Mây mơ màng phiêu bạt ngắm xa gần
Muốn nói nhỏ, muốn thì thảo với gió.

Có những lúc mây rơi sương xuống cỏ
Cho cỏ tươi, cho hoa lá xanh tươi
Có bao giờ mây trắng biết mỉm cười?
Cho trăng nhớ, ngàn sao tìm mây trắng.

Mây có biết biên ngàn đời vẫn mặn
Nước suối nguồn ngàn kiếp vẫn trong lành
Có bao giờ mây ngắm ánh trăng thanh
Để biết chắc muôn đời trăng vẫn sáng.

Mây có biết không gian là vô hạn
Ngàn muôn đời mây vẫn sống trong đây
Nhiều thi nhân nhìn ngắm mây trắng bay
Làm nên những dòng thơ vàng tuyệt tác.

MÂY*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Vùng mây trắng bay trong trời xanh biếc
Nay là mây, kiếp xưa người là gì?
Người là mưa hay tuyết trắng bay đi
Đời phiêu bạt có bao giờ mệt mỏi?

Mây trắng lượn phiêu du trong ba cõi
Bay là bay đêm vui với trăng sao
Ngày nắng về ngắm nhìn sóng rạt rào
Chim ca hát reo vui trong rừng vắng.

Nay vắng gió đại dương nghe phẳng lặng
Cá mơ màng lơ lững ngắm mây trôi
May bay bay cao sao mà quá xa xuôi
Khi gió lộng có bao giờ mây lạnh?

Mùa đông đến vào những lúc gió mạnh
Bão cuồng điên vô xé nát mây tan
Gió tung hoành như hung bạo phủ phàng
Gió đâu biết mây cho sương hoa nở.

Mây không nói không một lời than thở
Khi xuân về mây mưa tắm lúa vàng
Để người người sống no ấm bình an
Mây đẹp quá, mây là trời thơ mộng.

Mây lỏng lẻo, mây cho người sức sống
Mây muôn hình, mây là nước là hoa
Tuyết rơi rơi khắp thế giới bao la
Mây thành nước, thành đại dương bát ngát.

MÂY CÕI GIÓ BAY*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Gió làm ngựa cho mây choàng lên cõi
Tung trời bay như Hạc lượn muôn phương
Nhu Đại Bàng bay ngắm sóng trùng dương
Nắng vàng đẹp đón trời xanh mây trắng.

Nghe vời vợi, nghe miên mang trầm lắng
Hồn chìm sâu vào vũ trụ hư không
Trên đại dương sóng vỗ khắp biển đông
Tâm thanh tịnh trần gian ngời siêu thoát.

Hư không rộng chứa trăng sao bát ngát
Chứa mặt trời, chứa biển cả nắng vàng
Có rừng xanh, có suối đẹp miên mang
Có Hạc trắng, có Đại Bàng tung cánh.

Đây cực lạc ai tu ngộ giác tánh
Thành Phật rồi siêu thoát độ chúng sinh
Như mặt trời tâm rực sáng quanh mình
Tất cả pháp trong chân tâm có đủ.

Tâm giác ngộ pháp vốn không mới cũ
Sạch vô minh, nghiệp, phiền não tiêu tan
Siêu tử sinh, siêu thoát hết trần gian
Mê chấp đoạn, tâm hoát nhiên khai ngộ.

Tâm siêu thoát đủ tam minh lục độ
Tâm viên dung đồng vũ trụ mệnh mang
Tâm sáng ngời rực rỡ như nắng vàng
Tâm thành Phật thì tức tâm là Phật.

MỘNG*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Không chối được trần gian là mộng ảo
Vận đau thương ép nát thân phận người
Từng kiếp người như từng đóa hoa tươi
Khi tàn úa nghe sao chua xót lắm.

Khấp đây đó phơi muôn ngàn cay đắng
Nuốt không trôi những tắc nghẽn tim gan
Tuổi xuân xanh thơ mộng hẹn đá vàng
Đùng nằm chết ôm cả trời đầu khổ.

Gió thu thổi rùng thu lá vàng đỏ
Sự vô thường nuốt phăng kiếp sống đi!
Thân phận người ảo ảnh có ra gì
Hoa tàn úa như kiếp người tàn úa!

Từng cánh bướm trong nắng vàng lượn múa
Đắm say hoa, khao khát bay bên hoa
Hãy nghĩ xem trong trời đất bao la
Hoa và bướm bên nhau bao nhiêu tuổi?

Càng mơ mộng càng nhớn nhor theo đuổi
N hư suối mơ cuốn trôi cánh hoa xuân
Từng kiếp người vương mang vạn ái ân
Tan vỡ hết, theo nhau vào cõi chết.

Ôi cuộc sống sao não nề bi thiết
Quá đau thương, lắm cay đắng xót xa!
Ngồi lắng yên trong vũ trụ bao la
Mơ giải thoát những đau thương trần thế.

BỌT NƯỚC*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Như bọt nước kiếp người mong manh vỡ
Ngừng được đâu, dù rằng muốn hay không
Sống trăm năm, triệu khao khát ước mong
Xuôi tay trắng khi lâm chung tắt thở.

Sống và chết một cái gì nối tiếp
Kiếp vô thường trong chuyển biến vô cùng
Ai hay chẳng vòng “vô tử vô chung”
Mộng hay thực, có hay không sao biết.

Mê và ngộ trong hào ly nháy mắt
Buông dao đi thành Phật nào xa đâu?
Được, mất, hưng, suy, bả bể nương dâu!
Tỷ phú đó, hoàn không khi thở tắt.

Ai vùng vẫy lúc sơn hà nguy biến
Ai ưu tư xây cơ nghiệp gian san
Ai đồ vương định bá với mộng vàng
Ai buông xả, mơ chân tâm hiển hiện.

Cuồng phong tới sóng triều sôi sùng sục
Cuốn phăng đi những gì khắp đại dương
Tham, sân, si cuồng loạn không xót thương
Đạp đổ hết như khùng điên phạm tục.

Nhân với quả ngàn năm không hề mất
Bóng theo hình vĩnh viễn mãi không xa
Đêm đêm về ngòi ngắm ánh trăng tà
Thức tỉnh lại lắng yên trong thiền thất.

CHIẾC LÁ VÀNG RƠI*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Hồn tôi xé nát hỏa thiêu đi
Đốt trọn vô minh chẳng tiếc gì
Nghiệp chướng vất ngay phiền não đoạn
Thân tâm dứt bỏ tham sân si.

Càng vương phồn hoa, lấm lụy thân
Ra đi buông hết kiếp phong trần
Rừng xanh yên vắng tâm thanh tịnh
Thiền định lắng hồn quên vọng chân.

Đêm đến trăng về biển sóng reo
Đạo màu ôm áp quyết tu theo
Tùng đêm đốt nát trần gian mộng
Thanh đạm an bản vui kiếp nghèo.

Dãy núi Hy Ma tuyết phủ đầy
Mặt trời lặn xuống về phương tây
Tỏa lên ánh sáng vàng tươi đẹp
Trên bên sông xưa ta đến đây.

Chiếc lá vàng rơi ai cầm bay
Phù sinh huyễn mộng đổi rồi thay
Nắng mưa là việc đất trời biết
Thôi vương lụy trần, thôi đắng cay.

Giải thoát reo lên như nắng vàng
Sáng ngời vi diệu hồn mênh mang
Nước sông trầm lặng trôi ra biển
Hứng lấy trong đêm trăng niết bàn.

PHẦN 7: THU ĐÔNG

Nhà Thơ: Thuyền Ân

**Gió lay cành trúc tuyệt vời
Ôi hay vũ trụ muôn đời nhất như.**

TRĂNG LÊN

Trăng lên gió thoảng hồn siêu thoát
Nghiệp chướng tử sinh tan hết rồi.

Nhà Thơ: Thuyền Ân

ĐỢI AI

Một thoáng tư duy trong nắng mai
Đại Dương bát ngát đón sông dài
Lá hoa xinh đẹp không gian vắng
Non nước tuyệt vời đang đợi ai.

*Nhà Thơ: **Thuyền Ân***

CON THUYỀN

Lá vàng lác đác rơi rơi
Nắng lên cho ấm cuộc đời biển dâu.
Con thuyền xuôi mãi về đâu?
Cho tôi gửi ánh trăng màu thiên thu.

*Nhà Thơ: **Thuyền Ân***

BẾN GIÁC

Hoa xuân nở, nắng vàng mây trắng lội
Biển trời xanh không gian rộng bao la
Trên Đại Dương cánh buồm nhỏ xa xa
Chờ ta với cùng tìm về bến giác.

Nhà Thơ: Thuyền Ấn

HỒN NỞ HOA

Bát nhã là Hoa ướp trí ta
Từ Bi nắng ấm sưởi sơn hà
Ngã nhân mê chấp quên đi hết
Thanh thân yêu đời hồn nở hoa.

Nhà Thơ: Thuyền Ấn

KIỆP XƯA

Kiếp xưa đồng vọng trôi về
Hồn nghe đau nhức bốn bề gió sương
Trần gian uống những đoạn trường
Điêu linh từng kiếp, đau thương nhiều đời.

*Nhà Thơ: **Thuyền Án***

HOA RƠI

Hoa rơi đẹp, gió bay bay siêu thoát
Hồn chơi vui thơ mộng ngắm trăng vàng
Đạo Bồ Đề tỏa sáng khắp trần gian
Cho nhân thế ngập đầy muôn hạnh phúc.

*Nhà Thơ: **Thuyền Án***

GIÓ SƯƠNG

Ta biết hồn ta say gió sương
Đêm nghe sóng vỗ khắp trùng dương
Trăng vàng đổ xuống mây đang hửng
Ta đứng bên đời vọng cố hương.

Nhà Thơ: **Thuyền Ân**

SƯƠNG RƠI

Trăng vàng đổ xuống từng đêm
Sương rơi chim đậu cành mềm gió lay
Chuông chùa động vọng hương bay
Trần gian ảo mộng đời thay vô thường.

Nhà Thơ: **Thuyền Ân**

RẠT RÀO

Nghe từng kiếp thấm đau vào xương tủy
Những đam mê, những hệ lụy nhiều đời
Nghe rạt rào sóng vỗ trên biển khơi
Từng kiếp mộng, đau thương từng kiếp mộng.

*Nhà Thơ: **Thuyền Ân***

ĐAM MÊ

Danh lợi đam mê Kiếp thế nhân
Nào hương nào sắc nợ phong trần
Đam mê cho lắm, điêu linh lắm
Hoa nở hoa tàn hoa ái ân.

*Nhà Thơ: **Thuyền Ân***

LANG THANG

Lang thang nhiều kiếp luân hồi
Tử sinh mấy độ rã rời đắng cay
Tìm đau nhân thế ai hay!
Hồn đau ác mộng Kiếp này tỉnh chưa?

Nhà Thơ: **Thuyền Ân**

VIÊN ĐÁ*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Nhìn viên đá đơn côi trên đồi vắng
Thu đông về gió vút lạnh thấu đêm
Trăng nghiêng nghiêng lấp lánh lướt cỏ mềm
Từng thế kỷ, viên đá còn nguyên đó.

Nhìn viên đá trơ gan nằm hứng gió
Mặt nắng thiêu, mặt tuyết phủ đông về
Mặt thịnh suy, mặt thế sự nhiều khô
Từng đêm vắng nằm ngắm trăng thơ mộng.

Nhìn viên đá, nghìn năm qua, bất động
Cùng cỏ cây trải xuân hạ thu đông
Không buồn vui, không thù hận viên vong
Nghe an lạc hồn thanh thang an lạc.

Nhìn viên đá ngấm trăng vàng tươi mát
Gió ru hồn nghe vi vút bay cao
Kìa đại dương sóng rào rạt thét gào
Ai đứng ngấm đá nằm yên hứng gió.

Nhìn viên đá chưa từng đi đây đó
Không bon chen không náo động thơ ngây
Ghìn năm qua vẫn nguyên vẹn nơi đây
Bừng tuệ giác ánh trăng vàng bát ngát.

Nhìn viên đá không gian ngời siêu thoát
Tâm chân như lòng lộng hiện đâu đây
Trăng sáng lên trời trong không vương mây
Hòa một thể trần gian đây an lạc.

THU ĐÔNG*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Thu về gom hết lá vàng
Đông sang đốt sáng ngời đàn dưới trăng
Biển khơi ngấm ngọn hải đăng
Cho thuyền lướt sóng phăng phăng đi về.

Vượt biển khổ qua sông mê
Đốt tan phiền não u mê kiếp người
Mặt trời thức dậy tươi cười
Đại dương rực rỡ sáng ngời mộng mênh.

Hư không vời vợi bình minh
Thọ trì Bát Nhã Tâm Kinh tuyệt vời
Chân như vượt thoát ý, lời
Thời gian ngưng đọng xa khơi diệu huyền.

Chân tâm tĩnh lặng vô biên
Tiêu tan muôn kiếp tội khiên luân hồi
Bản lai diện mục đâu rồi
Dem ra phơi nắng trên đồi không mây.

Mặt trời sắp lặn đồi tây
Trăng lên thơ mộng đó đây sáng ngời
Nai vàng ngơ ngác ven đồi
Bâng khuâng mây trắng ngang trời trôi đi.

Nước hồ thu tợ lưu ly
Chim bay qua đó mấy khi lưu hình
Rừng xanh non nước hữu tình
Bao la tinh tú lung linh muôn đời.

TUYẾT RƠI

Tuyết rơi xuống ngập đồi cao trắng xóa
Nắng vàng lên mưa tuyết nhẹ bay bay
Quên vọng chân, quên luôn hết tháng ngày
Quên thế sự thăng trầm, quên tất cả.

Tuyết rơi xuống ngập đồi cao trắng xóa
Núi đứng nhìn đại dương rộng mênh mang
Vất bỏ đi những danh vọng vinh quang
Đứng hẳn dậy tu từ bi giải thoát.

Tuyết rơi xuống ngập đồi cao trắng xóa
Lạnh căm căm dân đói khổ lầm than
Đốt hương lên ủ mộng đá vàng
Đúc gan sắt sống cùng “sơn hải thế”.

Tuyết rơi xuống ngập đồi cao trắng xóa
Gió điên cuồng sóng dậy trùng dương xa
Ta đứng nhìn toàn vũ trụ bao la
Như sư tử gầm thét lên vang vọng.

Tuyết rơi xuống ngập đồi cao trắng xóa
Trần gian đang tràn ngập vạn đau thương
Xô phăng đi những thống khổ tai ương
Cứu nhân loại xa diệu linh nghiệp báo.

Tuyết rơi xuống ngập đồi cao trắng xóa
Vọng Thế Tôn đánh lễ đức Mâu Ni
 Gian nan hề lòng chẳng quản ngại gì
Hiển thân trọn lên Như Lai Đạo Pháp.

PHẦN 8: XUÂN ĐÃ ĐẾN RỒI*Nhà Thơ: Thuyền Ân***XUÂN BAY VỀ**

Xuân đang nở là muôn hoa đang nở
 Ý đầy thơ, nên vũ trụ đầy thơ
 Không buồn vui, không mơ ước đời chờ
 Thì không khổ, không đầy vui thất vọng
 Không loạn tưởng nên tâm thành bất động
 Xuân bay về, ta vui đón xuân tươi
 Xuân đầy hoa, ta bừng nở môi cười
 Cứ như thế mà hòa vui mãn thế.
 Tâm vô trước nào có gì câu nệ
 Ngã pháp không, đâu bận nửa sắc không
 Vũ trụ cười hoa xuân nở mệnh môn
 Bừng ý đạo hồn say vui tuệ giác....

XUÂN ĐÃ ĐẾN RỒI*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Xuân đã đến rồi cây nở hoa
Chim về ca hát rừng bao la
Núi xanh xanh biếc vừng mây trắng
Xuân mấy tuổi rồi ta hỏi ta.

Xuân mấy tuổi rồi ai biết chẳng?
Đêm đêm trầm mặc những thiên Tăng
Quên rồi năm tháng, quên trần thế
Hoa nở khắp vườn, ai ngắm trăng.

Hoa nở khắp vườn trăng biết không?
Bình minh rục rỏ sáng phương đông
Mơ màng thế sự còn say mộng
Lắm nỗi đắng cay tê tái lòng.

Lắm nỗi đắng cay ai đảo điên
Gây nên thù hận, gây oan khiên
Nghìn năm hờn oán, nghìn năm khổ.
Giải thoát nghiệp rồi vui tịch nhiên.

Giải thoát nghiệp rồi, khổ hết ngay
Trần gian hạnh phúc hiện nơi đây
Muôn hoa đua nở khắp trần thế
Chim hót reo mừng mây trắng bay.

Chim hót reo mừng hoa ngát hương
Nhạc trời đồng vọng khắp ngàn phương
Trăng vàng tỏa chiếu hồn siêu thoát
Phật pháp tỏa ngời nhờ pháp vương.

XUÂN HOA NỞ*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Xuân hoa nở nắng vàng hôn hoa lá
Bướm bay bay mừng đón vạt hoa tươi
Một nhà thơ hân hoan nở môi cười
Mừng Xuân đến, hay hồn thơ đang đến?

Xuân hoa nở hồn Xuân không bờ bến
Không gian cười chim hót bướm bay bay
Một Thiền sư đang trầm lặng chấp tay
Tâm tưởng Phật, hướng vọng về Đức Phật.

Xuân hoa nở lòng nhớ Duy Ma Cật
Cư sĩ này hầu Phật truyền đạo màu
Cùng Văn Thù bàn ý đạo thâm sâu
Từng luận chứng về pháp môn “bất nhị”.

Xuân hoa nở vạn pháp là “như thị”
Có hay không tâm vương bận làm gì
Có trong không mây lướt gió bay đi
Hoa lá nở hồn chìm vào tuệ giác.

Xuân hoa nở nhìn không gian bát ngát
Phật mỉm cười trầm lặng thương chúng sinh
Gió reo vui mừng đón ánh bình minh
Hoa Xuân nở, hồn tươi vui đang nở.

Xuân hoa nở muôn hoa nhẹ nhàng thờ
Gió ru hồn, hương tỏa ngát bay cao
Trên đại dương nhấp nhô sóng rạt rào
Nắng vàng tỏa khắp không gian bát ngát.

XUÂN BAY VỀ*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Xuân đang nở là muôn hoa đang nở
Ý đầy thơ, nên vũ trụ đầy thơ
Không buồn vui, không mơ ước đợi chờ
Thì không khổ, không đầy vui thất vọng.

Không loạn tưởng nên tâm thành bất động
Xuân bay về, ta vui đón xuân tươi
Xuân đầy hoa, ta bừng nở môi cười
Cứ như thế mà hòa vui nhân thế.

Tâm vô trước nào có gì câu nệ
Ngã pháp không, đâu bận nửa sắc không
Vũ trụ cười hoa xuân nở mệnh mong
Bừng ý đạo hồn say vui tuệ giác.

Đừng vương bận, đừng say mê lầm lạc
Đời vô thường, có nghĩa lý gì đâu
Mặc thịnh suy, mặc thế sự biến dâu
Tâm thanh tịnh hồn mênh mang thanh tịnh.

Tuyệt vời quá, không gian đang thiền định
Tỏa hồn ra ôm vũ trụ bao la
Vời vợi đâu đây trăng gió sơn hà
Thơ mộng quá, hồn đi vào vĩnh cửu.

Ta nhìn thấy ánh trăng vàng linh thú
Tuệ giác ngời chiếu sáng khắp trần gian
Vũ trụ đang rực rỡ ánh hào quang
Xuân bay đến, muôn hoa xuân bùng nở.

HOA XUÂN NỞ*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Hoa lá nở, rừng cây xanh xanh biếc
Xuân đang về vũ trụ cười nở hoa
Nắng vàng tươi tắm gội khắp Ta - bà
Toàn nhân loại đang đón mừng xuân mới.

Hoa lá nở mùa xuân đang bay tới
Cỏ cây rừng thay lớp áo xinh tươi
Trẻ thơ ngây vỗ tay hát vui cười
Xuân hoan hỷ từ bi: xuân Di Lạc.

Hoa lá nở, các thiên sư trầm mặc
Vũ trụ cười muôn sao sáng lung linh
Ai say sưa tụng Bát nhã tâm kinh
Hồn an lạc, trần gian đầy an lạc.

Hoa lá nở, mái chùa xưa siêu thoát
Phật tử về cùng đốt nét tâm hương
Trút lòng thành cúi đầu lạy cúng dường
Phật, Bồ Tát khắp mười phương pháp giới.

Hoa lá nở, mùa xuân đang bay tới
Muôn hoa cười chim ca hát khắp nơi
Núi xanh xanh ngay ngất ngẫm biển khơi
Hồn thanh thản nhìn không gian bát ngát.

Hoa lá nở, giòng suối trong xanh mát
Trắng vàng cười lặn tằm đẹp như mơ
Xuân bay về vũ trụ ngời ý thơ
Thơ mộng quá, trần gian đầy thơ mộng.

MUÔN HOA NỞ*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Muôn hoa nở nắng vàng mừng Xuân đến
Mưa Xuân bay gió nhẹ bay bay
Kìa muôn hoa đang lả lướt lung lay
Xuân hoan hỷ ôm lấy toàn nhân thế.

Muôn hoa nở đâu đây tình huynh đệ
Chúc Xuân nhau, lòng sưởi ấm cho nhau
Ước mơ rằng muôn ngàn kiếp mai sau
Tình ta đẹp, cùng thương yêu mãi mãi.

Muôn hoa nở thôi ngậy đi oan trái
Nhu hoa tươi hương tỏa ngát đó đây
Khắp trần gian dẹp hết những đắng cay
Cho nhân loại sống vui trong hạnh phúc.

Muôn hoa nở nhạc bay từng điệp khúc
Hòa vang lên đồng vọng khắp không gian
Tỳ bà reo tiếng tơ vút cung đàn
Phượng Hoàng múa, Đại Bàng vui vỗ cánh.

Muôn hoa nở trắng sao ngời lấp lánh
Gió ngàn phương thổi tan hết mây đi
Hỏi trăng sao đang bày cuộc vui gì?
Cho hoa biết để đoàn viên thơ mộng.

Muôn hoa nở trong đất trời lồng lộng
Rộn ràng vui khoe hương sắc xinh tươi
Nắng vàng reo, muôn hoa hé môi cười
Xuân đẹp quá, xuân bay về đẹp quá.

HƯƠNG HOA BAY*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Nắng vàng tỏa vào không gian bát ngát
Xuân nở hoa cả thế đầy xuân
Vũ trụ vui chim ca hát reo mừng
Xuân Di Lạc bay về khắp nhân thế.

Nắng vàng tỏa tràn hương say kinh kệ
Ngút bay lên theo gió vút bay lên
Cho hồn bay khắp vũ trụ mộng mênh
Cho hồn lắng chìm sâu vào bất động.

Nắng vàng tỏa xuân nở hoa gió lộng
Khắp trần gian thơ mộng ngập hương hoa
Hồn lâng lâng quyện gió xút bay xa
Xuân đẹp quá, muôn hoa xuân đẹp quá!

Nắng vàng tỏa gió đùa hoa lá
Trầm hương bay theo gió hương bay bay
Các thiền sư đang trầm lặng chấp tay
Hương về Phật hồn chìm vào tuệ giác.

Nắng vàng tỏa ai lắng tâm ngộ đạt
Thế chân như trùm phủ khắp không gian
Diệu vội đâu đây thế giới ba ngàn
Tâm bát ngát như không gian bát ngát.

Nắng vàng tỏa hồn nhẹ nhàng siêu thoát
Xuân nở hoa vũ trụ ngát hương hoa
Nhân loại quần sinh thế giới Ta – bà
Bừng tuệ giác sống ngàn đời an lạc.

BÌNH MINH LÊN*Nhà Thơ: Thuyền Ấn*

Sư tử dậy, bình minh lên quang đấng
Sư tử gầm, rừng núi vắng hoang vu
Phật Pháp truyền phá phiền não ngục tù
Chính Đức Phật là Đạo Sư tối thượng.

Phật quảng đại lòng từ bi vô lượng
Phật bao dung cứu độ khắp quần sinh
Hoa lá vui trong ánh sáng bình minh
Biển cam lộ tắm mát toàn nhân loại.

Chánh Pháp Phật diệt đau thương khắc khoải
Là thuốc hay chữa tâm bịnh nan y
Trừ vô minh, loại bỏ tham, sân, si
Không gian rộng ngập nắng vàng bát ngát.

Đòi huyễn mộng phải lắng tâm tĩnh giác
Nhân duyên sinh nên vạn pháp phù hư
Sạch vô minh lộ bản thể chân như
Trí Bát Nhã soi đường về đất Phật.

Đạo giác ngộ dạy người điều như thật
Trừ ác nhân thì đau khổ tan đi
Nhiếp tâm tu đức hỷ xả, từ bi
Tám Chánh Đạo thực thi thành chánh giác.

Nắng vàng đẹp sáng soi hồn siêu thoát
Khấp đó đây ý đạo tỏa nhiệm màu
Đai dương sâu, Pháp Phật quá sâu
Tâm thành lễ qui y mười phương Phật.

NẮNG ĐẸP*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Hôm nay nắng đẹp tuyệt vời
Chim bay ra biển, cá bơi từng đàn
Nơi đây vắng tiếng khóc than
Nơi đây vắng bóng bạo tàn sát nhân.

Từ bi biết sống tương thân
Chia vui, giải họa, bước gần lại nhau
Cuộc đời vui nhẹ khổ đau
Hương về Đức Phật tu mau đạo thiền.

Ngàn năm nặng kiếp oan khiên
Vô minh đốt nát, lụy phiền băng tiêu
Họa phúc do nghiệp tự chiêu
Ai tu thành Phật là điều hỷ nhiên.

Không gian bát ngát vô biên
Ai tu trí tuệ đảo điên không còn
Tâm thành nguyện búi thề non
Chúng sanh thành Phật, nguyện con mới thành.

Người tu bỏ ác làm lành
Bao nhiêu tai họa tan tành khói mây
Ngộ tâm thành Phật ngay đây
Mê tan ngàn kiếp đặng cay khổ sầu.

Buông quên hệ lụy từ lâu
Trong tâm chỉ có nhiệm mầu Như Lai
Sạch bao nhiêu kiếp trần ai
Mười phương pháp giới liên đài vân du.

NẮNG VÀNG*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Một sáng tinh sương đầy mộng mơ
Hoa xuân đua nở khắp vườn thơ
Nắng vàng sưởi ấm chim ca hát
Ai hát bên đời hồn ngẩn ngơ.

Ta van gió lộng cho hồn bay
Lướt vù xe mây ngắm trăng say
Vũ trụ vô biên lòng bát ngát
Ta vui gió suốt đêm nay.

Thực mộng, có không nào khác nhau
Nghìn năm phút chốc vút qua mau
Tử sinh thay áo xuyên từng kiếp
Liều ngộ vô sinh hết khổ đau.

Đêm vắng trăng sao sáng vạn phương
Đâu đây sóng vỗ khắp trùng dương
Trâm tư tỉnh giấc hồn thanh thản
Huyền mộng trần gian thôi vấn vương.

Hạc vàng bay lượn trong trời xanh
Ngự uyển đầy hoa, đầy yến anh
Ai đó đâu đây tâm siêu thoát
Niết bàn xuất hiện, đạo viên thành.

Diệu đạo phủ trùm khắp mọi nơi
Trong hoa, trong lá, trong biển khơi
Núi đồi vùng vĩ hạc vàng đứng
Thường trụ chân tâm quá tuyệt vời.

BIỂN XANH XANH*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Nghe sóng vỗ trong nắng vàng đứng ngắm
Biển xanh xanh không gian rộng bao la
Một cánh buồm lướt sóng bay xa xa
Không cần biết mặt trời bao nhiêu tuổi.

Ở hay nhĩ trong ly một con muối
Lội quanh quanh không biết hướng về đâu
Trần gian đang ôm nặng vạ khổ sầu
Mặc thiên hạ, muối nào cần biết đến.

Không cần biết hay muối không triều mến
Những con người đánh muối chết tan thân
Đưa ngón tay tôi vớt muối lên đây
Muối đừng sợ cứ bay đi đừng sợ.

Từng đợt sóng vỗ vào bờ tan vỡ
Từng kiếp người nằm chết đi về đâu?
Nhu thế nào trong những kiếp mai sau?
Khổ sinh tử đến bao giờ dừng nghỉ?

Từng thế kỷ bay qua từng thế kỷ
Liên tiếp trôi muôn vạn kiếp luân hồi
Kiếp xưa đâu, một thoáng biến mất rồi
Ngồi tĩnh lặng đêm về không hay biết.

Xin nhớ kỹ từ đây là một kiếp
Lòng hướng về Đức Từ Phụ Như Lai
Tinh tiến tu không có hẹn ngày mai
Nguyện tất cả chúng sinh thành Phật đạo.

CON THUYỀN*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Thuyền có lái bến bờ nào cũng tới
Biển xa khơi trầm tĩnh lướt phong ba
Trong đêm thanh trăng sáng khắp sơn hà
Giòng sinh tử nổi chìm bao nhiêu kiếp?

Thuyền có lái ngấm trời trong xanh biếc
Thả hồn vui với thế giới trăng sao
N như bông rơi vận phiên nào trần lao
N như đứng lặng trong vùng trăng ngời sáng.

Thuyền có lái bình minh lên quang đấng
Ta cho thuyền tìm bến giác quay về
Ta quyết tâm rũ sạch hết điên mê
Phá tan trọn bao vô minh nghiệp chướng.

Thuyền có lái như trăng theo định hướng
Không lo âu việc lạc lối làm đường
Ta phiêu du tự tại khắp ngàn phương
Trăng thơ mộng ta xuôi về bến giác.

Thuyền có lái trên biển khơi bát ngát
Vượt trùng dương lướt sóng nghe thênh thang
Gió reo vui không gian rộng mênh mang
Nắng vàng đẹp trong trời xanh mây trắng.

Con thuyền đứng trên đại dương yên vắng
Gió lâng lâng mừng đón bình minh lên
Đây trần gian hay thế giới thần tiên?
Mộng và thực hòa tan trong nhất thể.

ĐẠI BÀNG*Nhà Thơ: Thuyền Án*

Chim tung cánh, chim đại bàng vẫy cánh
Thả hồn bay không gian rộng vô biên
Phật từ bi sống trong cõi tam thiên
Đề cứu độ khắp chúng sinh muôn loại.

Đại bàng sống trên núi thiêng tự tại
Nhìn đại dương nghe sóng vỗ mênh mang
Bay lên không, thả hồn tắm nắng vàng
Nghe an lạc nhìn mười phương bát ngát.

Đại bàng sống hiên ngang khoáng đạt
không bon chen, không vụn vặt tương tranh
Tung cánh bay nhìn mây trắng trời xanh
Mặc thể sự, hồn đại bàng thanh thản.

Đại bàng sống trong nắng vàng quang đãng
Thả hồn ra hứng nắng tung cánh bay
Dù trần gian có muôn vạn đổi thay
Lòng không động, hồn thanh thoi phơi phới.

Đại bàng sống ngắm nắng vàng sáng chói
Nhìn rừng thiêng, nhìn thác đổ lung linh
Ngắm đại dương, ngắm hoa lá hữu tình
Buông quên hết cả thời gian năm tháng.

Đại bàng sống say nắng vàng không chán
Say đại dương bát ngát tung cánh bay
Lòng an nhiên thân thả sống hằng ngày
Nghe an lạc hồn mệnh mang an lạc.

TRÙNG DƯƠNG*HT. Thích Thuyền Ân*

Vời vợi trùng dương, không gian bát ngát, mây trắng bay mang mát, về tận phương trời xa, ai hay chăng, đại dương vùng dậy phong ba, sơn hà náo loạn, một ông già trầm mặc ngồi vọng nước non.

Vời vợi trùng dương, tuyết trắng rơi rơi, rừng cây xơ xác, lá rụng tro cành, kiếp sống mong manh, có đó, không đó.

Vời vợi trùng dương, cá vùng bơi loạn xạ, biển động khắp nơi, kinh ngư vút lượn kiếm mồi, thác loạn toi bờ, tranh nhau ăn nuốt tả tơi, không màng tới, hơn, thua, được, mất, thế sự trắng trâm.

Vời vợi trùng dương, gió thổi điên cuồng, sóng vùng lên gầm thét, tấp vào bờ non, giận dữ lao mình hét dậy vang trời rạt rào tan nát.

Vời vợi trùng dương, con thuyền nan lướt sóng, bến bờ xa khơi, ngược xuôi lui tới trong đêm tối tìm kiếm đường về. Trăng lên đầu non như hải đăng chỉ chồi.

Vời vợi trùng dương, đáy sâu biển rộng, san hô, hổ phách...muôn ngàn vạn ngọc quý lung linh. Cá bên nhau tâm tình, cá đua nhau bơi lội. Bao nhiêu trân châu sáng chói, bao nhiêu minh châu tươi cười.

Vời vợi trùng dương, đêm tối mông mênh, âm ba hải triều vang vọng, tiếng sóng vỗ trầm lắng, lắng dịu tâm hồn, ngàn kiếp xa xưa hiện về, trăng vàng soi bóng.

Vời vợi trùng dương, hải đảo xa khơi, đại dương ngợp sóng, những tảng băng khổng lồ lên đênh trên mặt nước, trôi mãi về đâu? Tận đỉnh núi cao, một ông già cầm thanh bảo đao, đứng sừng sững hướng vọng trời xa.

Vời vợi trùng dương, những thân cây to rừng sâu ngã xuống trôi vào biển khơi, những làng mạc đêm khuya bảo tố phá tan nát toi bờ, những xác người chết trôi dạt vào đại dương mênh mang. Tất cả những thức ấy, từ từ được đưa vào bến bờ, yên giấc ngàn thu, dưới ánh mặt trời tỏa sáng.

Vời vợi trùng dương, sâu thẳm mênh mang, đại dương mở rộng lòng đón tiếp muôn sông trôi về, để trở thành đại dương bát ngát, một chất một vị, một sắc, một màu, ngàn đời trầm lắng.

HỒN NHIÊN*HT. Thích Thuyền Ân*

Hãy để cho gió lộng ngàn phương, cho trời đất quang minh, cho trùng dương gợn sóng.

Hãy để cho mây trôi man mác, mưa rơi thấm nhuần khắp trọn địa cầu.

Hãy để cho biển khơi hồn nhiên trầm lặng, hay vùng vẫy ba đào; nơi đây dung chứa, nuôi dưỡng, trưởng thành bao nhiêu sinh loại đang nhớn như vui đùa trong đại dương bát ngát.

Hãy để cho những con nai vàng hiền hòa sống trong chốn rừng thiêng hoang vu, gặm cỏ vên đồi đêm về thơ ngây ngắm trăng hứng gió.

Hãy để cho mặt trời bập bùng ngày đêm vùng sôi dậy, tỏa sáng ngàn phương, nuôi sống, rừng hoa cây cỏ...

Hãy để cho dòng suối tuôn reo, cho rừng thiêng êm mát cho muôn chim ca hát, cho phượng hoàng bay bay.

Hãy để cho đại bàng vỗ cánh, băng qua trùng dương bát ngát, bạt gió, tung mây.

Hãy để cho ánh trăng mơ màng tỏa sáng khắp không gian vắng lạnh, đó đây tràn ngập muôn ngàn vạn tinh tú lung linh.

Hãy để cho em bé thơ ngây tươi cười hồn nhiên trong lòng mẹ, không hề bận đến hơn, thua, được mất của cái trần thế thất thiếu, điên mê, hận thù, khổ ải.

Tôi chấp tay nguyện cầu cho trần gian vui hết thương đau.

TÁM PHƯƠNG CÁCH SỐNG*Nhà Thơ: Thuyền Ân*

Nhận thức đúng (Chánh Kiến) soi đường cho cuộc sống
Sống tuyệt vời, sống hữu ích chí tình.
Biết suy tư chính xác (Chánh Tư Duy), sống quang vinh
Không nô lệ, không đê hèn hệ lụy.

Nói chính xác, nói lời hay chí lý (Chánh Ngữ)
Lời ngọc vàng, quý báu hơn trân châu
Rời sông mê chỉ bến giác về đâu
Giúp xã hội sống thẳng hoa tươi sáng.

Làm việc phải, việc hữu ích (Chánh Nghiệp) xứng đáng
Sống vị tha không ích kỷ hại nhân
Làm nghề hay để sống (Chánh Mạng), biết chuyên cần
Sống độc lập đời vinh quang an lạc.

Theo Chánh Đạo biển từ bi tắm mát
Tinh tiến tu (Chánh Tinh Tấn) để giải thoát khổ đau
Biết dựng xây vì xã hội giúp nhau
Sống siêu thoát tiến tu lời Phật dạy.

Chánh Pháp Phật nhớ ghi (Chánh Niệm) không nghĩ quấy
Nhớ điều hay lẽ phải để chuyên tu
Lấy độ sinh làm sự nghiệp công phu
Tu như thế sớm tiến lên bờ giác.

Tu Thiền Định (Chánh Định) thì tâm hồn siêu thoát
Tâm lắng yên trí tuệ phát quang minh
Thành Phật rồi cứu khổ độ chúng sinh
Thoát sinh tử sống Niết Bàn Tịnh Lạc.

PHẦN 9: THƠ ĐÃ PHỔ NHẠC

XUÂN BAY VỀ - Thơ :THUYỀN AN - Nhạc: QUÝ LUÂN

Xuân Bay Về

Thơ: Thích Thuyền Ân
Nhạc: Quý Luân

Rumba

Xuân đang về là muôn hoa đang nở. Ý đầy thơ, nên vũ trụ đầy
thơ. Không buồn vui, không mơ ước đợi chờ. Thì ta mãi không đẩy vơi thất
vọng. Không loạn tưởng nên tâm mình bất động. Xuân bay về, ta vui đón xuân
tươi. Xuân đầy hoa, ta bồng nở nụ cười. Cứ như thế, mà hòa vui thế
nhân. Tâm vô trước nào có gì câu nệ. Ngã pháp
không, đâu bận nữa sắc không. Vũ trụ cười hoa xuân nở mong manh. Bừng ý
đạo hồn say vui tuệ giác. Ta nhìn thấy ánh trắng vàng linh
thứu. Tuệ giác ngời chiếu sáng khắp trần gian. Vũ trụ đang rực sáng ánh hào
quang. Xuân bay đến! muôn hoa đang bồng nở.

Fine

(Copyright by nhạc sĩ Quý Luân - Phone: 0903.713.090 in Việt Nam)

PHẦN 10: TIỂU SỬ HÒA THƯỢNG THÍCH THUYỀN ÁN

Tiểu Sử
Đại Lão Hòa Thượng Thích Thuyền Ân
(1929 – 2010)

Đại Lão Hòa Thượng Thích Thuyền Ân, thế danh Hoàng Không Uẩn, sinh năm 1929, tại tỉnh Quảng Bình, Việt Nam.

Do túc duyên nhiều đời với Phật Pháp, năm lên 3 tuổi Ngài được song thân cho vào chùa và xuất gia với Cố Đại Lão Hòa Thượng Thích Hồng Tuyên, khai sơn và trú trì Chùa Phổ Minh, Quảng Bình. Ngài được Hòa Thượng Bồn Sư cho Pháp Danh là Nhật Liên, Pháp Tự là Thiện Giải và Pháp Hiệu là Thuyền Ân.

Đại Lão Hòa Thượng Thích Thuyền Ân thuộc Thiền Phái Lâm Tế đời thứ 41. Ngài cũng là Pháp Đệ của Đại Lão Hòa Thượng Thích Trí Quang.

Đại Lão Hòa Thượng Thích Thuyền Ấn là một trong những Tăng Sĩ ra gánh vác Phật sự từ trước khi GHPGVNTN ra đời. Vào cuối thập niên 1950 và đầu thập niên 1960, Đại Lão Hòa Thượng Thích Thuyền Ấn đã được công cử làm Hội Trưởng Hội Phật Giáo Thừa Thiên-Huế. Ngài cũng đã giảng dạy tại Phật Học Đường Nha Trang và Phật Học Viện Hải Đức Nha Trang, và là giảng sư của Tỉnh Hội Phật Giáo Buôn Mê Thuộc.

Đại Lão Hòa Thượng Thích Thuyền Ấn đã du học tại Đại Học Wisconsin, Hoa Kỳ và tốt nghiệp văn bằng Cao Học. Về nước, trú tại Chùa Ấn Quang, Trụ Sở của Viện Hóa Đạo GHPGVNTN vào đầu thập niên 1970, Hòa Thượng dạy tại Đại Học Vạn Hạnh. Các sinh viên tại Vạn Hạnh và Phật tử tại Chùa Ấn Quang đều biết Hòa Thượng là người tâm đắc cuốn “Siddhartha” của văn hào Đức Hermann Hesse bởi vì trong các thời giảng Ngài đều đề cập đến tác phẩm này.

Trong Đại Hội Khoáng Đại Kỳ 7 của GHPGVNTN tổ chức tại Chùa Ấn Quang vào tháng 1 năm 1977, Hòa Thượng Thích Thuyền Ấn đã được suy cử làm Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Hoằng Pháp.

Tháng 6 năm 1977, Đại Lão Hòa Thượng Thích Thuyền Ấn đã bị CSVN bắt bỏ tù cùng với quý Hòa Thượng Thích Huyền Quang, Hòa Thượng Thích Quảng Độ, Hòa Thượng Thích Thông Bửu, Thượng Tọa Thích Thông Huệ, Thượng Tọa Thích Thanh Thế, v.v... Đến tháng 9 năm 1978 CSVN mới mở phiên tòa kết án chư tôn Giáo Phẩm Viện Hóa Đạo, vì thời gian ở tù đúng với bản án nên quý ngài đã được thả ra.

Sau khi ngồi tù về, trong tình hình GHPGVNTN bị chính quyền CSVN hạn chế, kiểm soát, gây khó khăn mọi mặt, nhưng Ngài vẫn giữ vững lập trường trung trinh với Giáo Hội cùng với chư tôn giáo phẩm tiếp tục phục vụ GHPGVNTN.

Đầu thập niên 1990, Hòa Thượng Thích Thuyền Ân được Cố Đại Lão Hòa Thượng Thích Mãn Giác bảo lãnh sang Mỹ và trú tại Chùa Việt Nam, Los Angeles, California, Hoa Kỳ.

Từ đó, Đại Lão Hòa Thượng Thích Thuyền Ân tiếp tục cùng với chư tôn đức Tăng, Ni và Phật tử hậu thuẫn đường lối của GHPGVNTN tại hải ngoại.

Mặc dù Phật sự đa đoan và tuổi cao sức yếu, Hòa Thượng Thích Thuyền Ân vẫn nỗ lực phi thường để theo học và hoàn tất học vị Tiến Sĩ tại Đại Học Hawaii, Honolulu, Hoa Kỳ.

Tháng 5 năm 1999, trong Đại Hội Khoáng Đại Kỳ 8 của GHPGVNTN được tổ chức tại Phật Học Viện Quốc Tế, Thành Phố North Hills, California, Hoa Kỳ, Ngài đã được cung thỉnh vào Hội Đồng Chứng Minh của GHPGVNTNHNHK/VPII/VHĐ.

Tháng 10 năm 2003, tại Đại Hội Bất Thường của 4 Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Úc Châu, Âu Châu, Hoa Kỳ và Canada, tại Tu Viện Quảng Đức, Úc Châu, Ngài đã được cung thỉnh vào chức vụ thành viên Hội Đồng Trưởng Lão Viện Tăng Thống GHPGVNTN.

Tháng 9 năm 2008, trong Đại Hội Khoáng Đại Thành Lập GHPGVNTNHNK được tổ chức tại Chùa Bát Nhã, thành phố Santa Ana, California, Hoa Kỳ, Ngài được cung thỉnh vào chức vụ Chứng Minh cho GHPGVNTNHNK.

Thừa sinh tiền, Hòa Thượng Thích Thuyền Ấn đã phiên dịch và sáng tác nhiều tác phẩm, trong đó có bản dịch Việt Ngữ bộ Duy Thức Tam Thập Tụng của Bồ Tát Thế Thân, và nhiều bài khảo luận cũng như hàng trăm bài thơ khác. Xin trích bài thơ Thu Đông do Hòa Thượng đã sáng tác để tưởng niệm đến Ngài.

THU ĐÔNG

Thu về gom hết lá vàng
Đông sang đốt sáng ngời đàn dưới trăng
Biển khơi ngấm ngọn hải đăng
Cho thuyền lướt sóng phăng phăng đi về.

Vượt biển khổ qua sông mê
Đốt tan phiền não u mê kiếp người
Mặt trời thức dậy tươi cười
Đại dương rực rỡ sáng ngời mộng mênh.

Hư không vời vợi bình minh
Thọ trì Bát Nhã Tâm Kinh tuyệt vời
Chân như vượt thoát ý, lời
Thời gian ngưng đọng xa khơi diệu huyền.

Chân tâm tĩnh lặng vô biên
 Tiêu tan muôn kiếp tội khiên luân hồi
 Bản lai diện mục đâu rồi
 Dem ra phơi nắng trên đồi không mây.

Mặt trời sắp lặn đồi tây
 Trăng lên thơ mộng đó đây sáng ngời
 Nai vàng ngơ ngác ven đồi
 Bâng khuâng mây trắng ngang trời trôi đi.

Nước hồ thu tợ lưu ly
 Chim bay qua đó mấy khi lưu hình
 Rừng xanh non nước hữu tình
 Bao la tinh tú lung linh muôn đời.

Nhà Thơ: **Thuyền Ấn**

(Nguồn www.buddhahome.net , Văn Học Phật Giáo Việt Nam Hải Ngoại Sưu Khảo)

Cách nay hơn một năm, Đại Lão Hòa Thượng Thích Thuyền Ấn đã lâm trọng bệnh. Từ đó đến nay, Ngài đã được nhân viên bệnh viện, viện dưỡng lão và chư Tăng Ni Chùa Bát Nhã tận tình chăm sóc. Nhưng, vì tuổi già sức yếu, tấm thân tứ đại hao mòn, Ngài đã thuận theo lẽ tự nhiên của thuyết vô thường xả bỏ báo thân vào lúc 12:15 phút sáng ngày 31 tháng 10 năm 2010, tại Thành Phố Garden Grove, California, Hoa Kỳ, đúng vào ngày Chùa Bát Nhã cung tiến Phật Ngọc Hòa Bình Thế Giới, sau hơn một tuần cung nghinh chiêm bái.

Ngài ra đi, Giáo Hội mất đi một vị giáo phẩm trung kiên, tầng già Phật Giáo Việt Nam mất đi một cây đại thọ che bóng, Tăng, Ni và quần chúng Phật tử mất đi một vị đạo sư khả kính.

Hôm nay, trước Giác Linh Đài của Ngài, Tăng tín đồ Phật Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ nói riêng và hải ngoại nói chung thành tâm cúi đầu đảnh lễ, cung tiễn Giác Linh Đại Lão Hòa Thượng Tân viên tịch vào Niết Bàn tịch tịnh, và ngưỡng nguyện Ngài sớm trở lại Ta Bà để tiếp tục hạnh nguyện hoằng pháp lợi sinh.

Nam Mô Từ Lâm Tế Chánh Tôn Tứ Thập Nhất Thế Húy thượng Nhật hạ Liên, Tự Thiện Giải, Hiệu Thuyền Ấn Đại Lão Hòa Thượng Giác Linh Liên Tọa Chứng Giám.

(Môn đồ pháp quyến tại Hoa Kỳ phụng soạn)

MỤC LỤC

NGÀN NĂM CÒN ĐÓ	Trang: 2
LỜI CẢNH BẠCH	Trang: 3
PHẦN 1: THƠ TƯ ĐỘNG TÂM	Trang: 4
LÂM TỶ NI	Trang: 5
PHẬT ĐẢN VỀ.....	Trang: 7
THÁI TỬ XUẤT GIA.....	Trang: 9
THÀNH ĐẠO BỒ ĐỀ.....	Trang: 11
RỪNG TA LA.....	Trang: 13
PHẦN 2: CUNG ĐÀN DƯỚI TRĂNG	Trang: 15
TRĂNG SÁNG (1).....	Trang: 16
TRĂNG SÁNG (2).....	Trang: 18
CUNG ĐÀN DƯỚI TRĂNG.....	Trang: 20
TRĂNG NGHIÊNG NGHIÊNG.....	Trang: 22
TRĂNG NGỦ.....	Trang: 24
ÁNH TRĂNG VÀNG.....	Trang: 26
ĐÊM VẮNG.....	Trang: 28
GIÓ LỘNG TRĂNG SAO.....	Trang: 30
ÁNH TRĂNG VÀNG LINH THỨU.....	Trang: 32
PHẦN 3: NÚI LINH THỨU	Trang: 34
NÚI LINH THỨU (1).....	Trang: 35
NÚI LINH THỨU (2).....	Trang: 37
GIẢI THOÁT	Trang: 39
SƯ TỬ.....	Trang: 41
ĐOÀN TỤ HOA ĐĂNG.....	Trang: 43
TÂM BAO LA.....	Trang: 45

CHÁNH PHÁP ĐỨC NHƯ LAI.....	Trang: 47
TÂM NGỒI SÁNG.....	Trang: 49
NGƯỜI SIÊU THOÁT.....	Trang: 51
QUAY VỀ BẾN GIÁC.....	Trang: 53
THOÁT LY.....	Trang: 55
NHIỆM MẪU.....	Trang: 57
NHẤT TÂM.....	Trang: 59
HƯỚNG VỀ ĐỨC PHẬT.....	Trang: 61
HƯỚNG VỀ	Trang: 63
HỒN PHỐI PHỐI.....	Trang: 65
CON ĐƯỜNG SÁNG.....	Trang: 67
BIẾT THẮNG HOA.....	Trang: 69
QUAY VỀ.....	Trang: 71
TỬ BI TÂM.....	Trang: 73

PHẦN 4: NHỚ QUÊ HƯƠNG..... Trang: 75

NHỚ QUÊ HƯƠNG.....	Trang: 76
MÁI CHÙA.....	Trang: 78
HÌNH ẢNH XƯA.....	Trang: 80
MẸ HIỀN.....	Trang: 82
ÂN CHA MẸ.....	Trang: 84
TÌNH MẪU TỬ.....	Trang: 86
CÁNH CHIM BUỒN.....	Trang: 88
GIÒNG SUỐI.....	Trang: 90
NAI VÀNG.....	Trang: 92
AI ĐÀN ĐỒI THÔNG.....	Trang: 94

PHẦN 5: TA BÀ KHỔ..... Trang: 96

VÔ THƯỜNG.....	Trang: 97
TA BÀ KHỔ.....	Trang: 99
CHÚNG SINH KHỔ.....	Trang: 101
ĐỘNG ĐẤT.....	Trang: 103
PHONG BA.....	Trang: 105
BẢO TỐ.....	Trang: 107
GÀO THÉT.....	Trang: 109
NGHE THẤY.....	Trang: 111
NĂM CHẾT.....	Trang: 113
CUU THẾ.....	Trang: 115
HÃY ĐỨNG DẬY.....	Trang: 117
HẠNH CỦA ĐẤT.....	Trang: 119

PHẦN 6: MÂY TRẮNG..... Trang: 121

MÂY TRẮNG.....	Trang: 122
MÂY.....	Trang: 124
MÂY CỒI GIÓ BAY.....	Trang: 126
MỘNG.....	Trang: 128
BỘT NƯỚC.....	Trang: 130
CHIẾC LÁ VÀNG RƠI.....	Trang: 132

PHẦN 7: THU ĐÔNG..... Trang: 134

TRĂNG LÊN.....	Trang: 134
ĐỢI AI.....	Trang: 135
CON THUYỀN.....	Trang: 135
BẾN GIÁC.....	Trang: 136
HỒN NỞ HOA.....	Trang: 136
KIỆP XƯA.....	Trang: 137

HOA RỜI	Trang: 137
GIÓ SƯƠNG	Trang: 138
SƯƠNG RỜI	Trang: 138
RẠT RÀO	Trang: 139
ĐAM MÊ	Trang: 139
LANG THANG	Trang: 140
VIÊN ĐÁ	Trang: 141
THU ĐÔNG.....	Trang: 143
TUYẾT RỜI.....	Trang: 145

PHẦN 8: XUÂN ĐÃ ĐẾN RỒI.....Trang: 147

XUÂN ĐÃ ĐẾN RỒI.....	Trang: 148
XUÂN HOA NỞ.....	Trang: 150
XUÂN BAY VỀ.....	Trang: 152
HOA XUÂN NỞ.....	Trang: 154
MUÔN HOA NỞ.....	Trang: 156
HƯƠNG HOA BAY.....	Trang: 158
BÌNH MINH LÊN.....	Trang: 160
NẮNG ĐẸP.....	Trang: 162
NẮNG VÀNG.....	Trang: 164
BIỂN XANH XANH.....	Trang: 166
CON THUYỀN.....	Trang: 168
ĐẠI BÀNG.....	Trang: 170
TRÙNG DƯƠNG.....	Trang: 172
HỒN NHIÊN.....	Trang: 174
TÁM PHƯƠNG CÁCH SỐNG.....	Trang: 176

PHẦN 9: THƠ PHỔ NHẠC

XUÂN BAY VỀ.....Trang: 178

PHẦN 10: TIỂU SỬ HÒA THƯỢNG THÍCH THUYỀN ÁN.Trang: 179

MỤC LỤC.....Trang: 185

Thơ tôi nhỏ nhỏ

Hoa nở ven đồi

Trăng vàng sáng tỏ

Sao hiện đầy trời.

Nhà Thơ: **Thuyền Ấn**

Sưu tập: Phật tử. Diệp Hoàng Nga

Biên tập & Thiết trí bìa: Liễu Nguyên

In ấn tại nhà in: